

7

RẪM THÁNG BẢY ÁT TỶ 11-8-65
NĂM THỨ MƯỜI MỘT

NGUYỆT SAN

LIÊN-HOÀ

LIÊN-HOÀ
nguyệt - san

P.L. 2509 - RẪM THÁNG 7 NĂM ẤT-TY (11-8-1965)

TRONG SỐ NÀY:

Vu-Lan

Tâm-sự Mục-Kiền-Liên (*thơ*)

Chú-nguyện cho địa-ngục

Diễn-văn Khai-mạc Đại-Giới-Đàn Vạn-Hạnh
của T.T. Trương-ban Kiến-đàn...

Bên là Đại-Giới-Đàn Vạn-Hạnh, Phòng-vấn

Vườn thơ Vu-Lan

Tường-thuyết Đại-Giới-Đàn Vạn-Hạnh

Lời cảm tạ của Thượng-tọa Đại-diện Miền
Vạn-Hạnh

Quay phim... Đại-Giới-Đàn Vạn-Hạnh

Diễn-từ Đại-diện Giới-tử

Tin tức

Hình ảnh Giới-đàn của Lê Quang.

CHỦ NHIỆM :
THÍCH ĐÓN - HẬU
QUẢN LÝ : THÍCH
NỮ ĐIỀU - KHÔNG

Thư từ bài vở bưu phẩm xin gửi:

Thầy THÍCH ĐỨC-TÂM

Tổng thư-ký tòa-sơ
66 Chi-lăng - Hộp thư 24, HUẾ

Giá báo một năm :

- Trong tỉnh : 110\$00 — Ngoài tỉnh : 120\$00
- Công-sở và ngoại quốc 240\$00

VU LAN

Hàng năm, đến độ Vu-Lan Rằm tháng bảy, người Phật-tử chúng ta lại có dịp thao thức về niềm hiếu hạnh mà nếp sống Đông-phương đã vô tình gắn liền với Đạo pháp.

Bên cạnh những giá trị cao cả và hùng-tráng của một triết-lý siêu-việt và vĩnh cửu, đạo Phật cũng đã gần gũi đi vào cuộc đời dân tộc bằng một phong thái dung dị hòa ái, đậm đà. Quê hương yêu dấu chúng ta đã đón nhận dòng suối mát đạo-lý ấy như đón thở khí trời thoải mái và khoáng đạt, Vu-Lan, với lòng báo ân cha mẹ, chính là dấu hiệu chứng tỏ sự dung hợp gần bó giữa giá trị luân-lý ngát thơm đạo-vị với trái tim tình ái quê hương.

Mỗi người Việt-Nam chúng ta lớn lên, xương thịt và linh-hồn đều làm bằng giọt ngọc thủy-tinh đôi mắt mẹ hiền, đều bành bồng ru êm trong tiếng hát thì thầm thương yêu sóng vỗ, đều thơm tho phong bánh chợ chiều đường tre rợp bóng; cho nên khi lớn lên, dẫn thân vào con đường thành thang dấu xe kỹ-nghệ, không ai không khỏi xúc-động ngậm-ngùi khi nghĩ đến «bên ướt mẹ nằm bên ráo con lăn»... chúng ta lớn lên trong tiếng Mẹ, trở mình trong tiếng Mẹ, và sẽ mãi mãi cúi đầu tiếng Mẹ, Vu-lan chính là một thức giấc đề chúng ta có dịp đi về hoài niệm để cho cầu kính tôn giáo gần gũi con người; để mọi suy tư biến thành hành-động. Tôn giáo không còn là một nhu cầu trí thức mà trở nên một lẽ lối sinh-hoạt của thế-giới tình cảm và tâm linh.

Dân-tộc Việt-Nam là một dân-tộc sống bằng hiếu hạnh và kiều-hãnh và lòng hiếu-hạnh. Trên phương diện luân-lý, lòng hiếu hạnh đó đã bắt gặp được lòng hiếu-hạnh trong đạo Phật. Không những chỉ bắt gặp, mà từ một nhận thức đơn giản và phiến diện, quan niệm hiếu đã được Phật-giáo khai-triển, bồi dưỡng thêm lên. Hiếu, không còn thu hẹp trong việc vâng lời và phụng dưỡng, mà còn phải thể hiện sâu xa trong

việc hướng về đạo đức, cải hóa đời sống tinh thần. Hiếu, bắt đầu với một người, đã vươn lên không gian trở thành tình người, vì bốn phương sáu loài đều là cha mẹ. Hiếu, bắt đầu cho một đời, đã xuyên qua thời gian trở nên bất tận vì muôn đời vạn kiếp vẫn còn liên hệ lẫn nhau.

... Trước những nếp sống ngoại lai đề cao cá nhân chủ nghĩa, chủ trương phá vỡ gia-đình, lòng hiếu hạnh của Vu-lan khiến ta suy niệm và trở về với lu-hương bất hoại, làng xóm họ hàng, tổ tiên xứ sở. Nhưng thứ đó đã nối kết cùng nhau, giăng mắc với nhau; biến thành một truyền thống chứa chan thuần hậu. Chỉ có gia đình mới là đơn vị tổ-chức căn bản của xã-hội. Và chỉ có bóng hình từ ái của Mẹ mới là linh hồn của gia-đình mà thôi. Cúi đầu phụng sự cho Mẹ Khổ Đau, chúng ta cũng sẽ không quên hiến dâng cuộc đời cho Mẹ Quê - Hương yêu dấu.

Chúng ta hãy kính cần nhường lại Niết-Bàn cho những bậc đại-trượng-phu, uy dũng như loài thần-diều vỗ cánh bay cao trên vòm trời tuệ giác. Chúng ta chỉ xin làm những loài sâu thấp bé, cần cù, khiêm tốn trong khả năng có hạn của mình. Chúng ta chỉ mong cuộc đời thập thiện sáng như trẻ thơ, trở nên trẻ thơ, để chúng ta mãi mãi rợp mát tâm hồn trong hình bóng Mẹ. Từ đó, anh em chúng ta làm người.

«Cha mẹ là những vị thần linh cao cả hơn hết mọi đấng thần linh». Lời dạy bất hủ của đức Thế Tôn đáng đề ngàn đời suy niệm. Chúng ta hãy cầu nguyện cho năm tháng đầu trở thành Vu-Lan, để cho lời kính báo ân vang vọng tình đời, để cho mưa thuận gió hòa lên những tâm hồn đã đón đau vì chiến tranh, chủ nghĩa.

Số 7 này, ngoài việc nêu lên ý nghĩa Đại-lễ Vu-Lan, chúng tôi xin tạm nghỉ những mục thường xuyên, để đăng một tài liệu về Giới-Đàn Vạn-Hạnh vừa rồi, hầu cống hiến những độc giả không hân-hạnh tham dự Giới-Đàn, và hy vọng tài liệu ấy sẽ góp một phần nào sử liệu nước nhà.

LIÊN-HOÀ

Tám sự Mục-Kiên-Liên

Con có thể hàng phục Độc-long
Ngăn bánh xe Kỳ-Vực
Nhưng lạ Mẹ! con dành bát lỵc
Bởi vì chén cơm đồ lửa
Thành bát than hồng
Dưới chín tầng địa ngục
Hằng ngày Mẹ ăn...
Hai tay Mẹ khằng kheo mười ngón chày
Xương trắng biến thành than đen
Mẹ quờ tay tìm kiếm bóng đen
Của chín tầng địa ngục
Ôi lạ Mẹ! con dành bát lỵc
Bát cơm này bằng bằng chày thành than
Theo nhịp buồn bàn tay dói rầy run
Trong rét lạnh của chín tầng địa ngục!
Con nhìn thấu suốt cả Luân-Hồi
Mẹ vẫn không vui niềm khổ nhọc
Lưng cong xích sắt
Mẹ ơi! Mẹ ơi!

Con có thể hàng phục Độc-long
Ngăn bánh xe Kỳ-Vực
Nhưng lạ Mẹ con dành bát lỵc
Bát cơm này, nghiệp quả ở nhân gian.
Cơm trắng hóa lửa hồng, Mẹ làm sao ăn?
Bát đó vô hình, Mẹ làm sao nắm?
Mắt Mẹ mờ, tay Mẹ nắm
Lửa sân si kiếp trước, này vương xuống đây
Lửa đó Mẹ, Mẹ làm sao tắt?
Cơm toàn than, Mẹ làm sao ăn?

Con cúi đầu nguyện cầu mười phương Phật
Cho cơm này đừng hóa lửa nghiệp duyên.
Cơm trắng hóa lửa hồng, Mẹ làm sao ăn?
Bát đó vô hình, Mẹ làm sao nắm?

Mùa Vu-Lan năm Ất-Tỵ

TƯỜNG-PHONG

Chú-nguyện cho địa-ngục

TINH-NHU

CHO đến hôm nay chúng ta mới thấy rằng Địa-ngục với Trần-gian không còn cách xa nhau nữa. Thế-giới của Đâu-trầu Mặt-ngựa, của lao xá ngục-hình, của thép 'gai lừa' đạn ngày ngày vẫn hiển hiện trước mắt chúng ta. Gục mình trên chông sắt, bẹp nát dưới chiến xa, cháy thây trong lửa máu, tất cả những thảm họa đó không phải chỉ chết đi mới gặp phải. Nhân loại và xứ sở chúng ta hôm nay đang dựng lên những thành-trị Địa-ngục và tự mình giam mình vào đó. Địa-ngục chính là tâm niệm. Địa ngục chính là hành động. Địa ngục chính là cuộc đời...

Chúng ta thường hay chú nguyện cho Địa-ngục-Người-Chết mà ít khi cầu nguyện cho Địa-ngục - Người - Sống. Chúng ta thường hay để tâm hồn phiêu lưu qua hình ảnh của chín tầng âm phủ, mong mỗi giải thoát vong nhân mà ít khi nghĩ đến nỗi thống khổ của cuộc đời để tìm cách giải phóng những niềm đau thực tại. Chúng ta thường hay chán tế, bỏ thi cho những âm hồn bơ vơ trong bóng tối mà quên lãng những tiếng kêu quàn quai, gào gú dưới ánh sáng mặt trời. Chúng ta đâu biết rằng Sống chỉ là kế-tục của Chết và Chết chỉ là kế tục của Sống. Chết không phải là nằm yên nghỉ ở một vùng u minh xa lạ và Sống không phải là gắn liền mãi mãi với đất cát phù sinh. Sống Chết chỉ là nhịp liên hồi của dòng sinh hoạt vô biên vĩ đại, là sự nối tiếp nhấp nhô lên xuống của sóng biển vô cùng. Chẳng cần gì bên này cửa Sinh hay bên kia cửa Tử, hề nơi nào có

Khổ Đau là ở đó có bóng hình Địa-Ngục. Mỗi khi hạt giống Địa-ngục đã gieo vào tâm tưởng, thì bất cứ nơi nào trong mệnh-mống thực tại, nghiệp quả địa-ngục, cũng sẽ hiện hình. Cho nên, mở cửa cho tội đồ địa-ngục, trước hết phải mở cửa địa-ngục trong tâm niệm của mình và mở cửa cho bất cứ nơi nào có tiếng kêu la quằn quại, chứ không phải chỉ mở cửa cho một thế giới u-linh vô hình nào đó nằm trong tưởng tượng mà thôi.

Cứ mỗi lần đến dịp Vu-Lan, song song với ý nghĩa báo hiếu, công việc chú nguyện cho vong linh siêu thoát đã trở nên thông lệ. Chú nguyện chính là công việc tập hợp thiện niệm vào một đối tượng, mong mỏi tạo nên một năng lực tinh thần vĩ đại để chuyển hạt nghiệp quả. Sự sống chỉ là kết quả của hành động và tâm niệm. Ba ngàn đại thiên thế-giới cũng chỉ hình thành trong tâm niệm. Cho nên cải biến tâm niệm sẽ cải biến được thế-giới. Tập trung tất cả thiện niệm thành khối lượng lớn lao một cách chí thiết và thành khẩn, chúng ta hy vọng sẽ thay đổi được phần nào nghiệp quả của những kẻ đã chọn con đường máu lệ mà đi.

Tuy nhiên, không có thế-giới riêng biệt của người Chết với thế-giới riêng biệt của người Sống. Chỉ có sự đổi hình của dòng sinh hoạt, dưới hình thức Sống này hay hình thức sống khác mà thôi. Tất cả đều là sự Sống, tràn đầy, luân lưu, biến động, chuyển tiếp không ngừng. Địa-ngục, nếu có, cũng chỉ là sự Sống, Sống đau khổ hơn và tối nhục hơn trong sáu hình thức sống (1) mà Phật-giáo đã phân loại.

Vậy thì, công việc chú nguyện không hẳn đã dành cho những kẻ đã chết, mà đúng hơn là dành cho sự sống Khổ Đau. Chết

1) Lục-đạo: Địa-ngục, Ngạ-quỷ, Súc-sinh, Trời, Người, A-tu-la

chỉ là cách trở mình để tiếp tục sống. Chết là khởi điểm cho Sống thành hình. Chú nguyện cho địa ngục là chú nguyện cho nỗi khổ đau tràn đầy của thực tại.

Thế-giới của chúng ta hôm nay mỗi ngày một dần thân vào nỗi khổ đau gần như tuyệt vọng. Lửa địa-ngục bốc cháy từ trong tâm niệm và dựng nên những thành trì máu lệ khắp mặt địa cầu. Chúng ta tự trở mình trong một định mệnh do chúng ta tạo lấy, ngọn ngút tham vọng và hận thù. Chúng ta đi vào Địa ngục.

Tất cả chúng sanh trong vô lượng kiếp — theo lời Phật dạy — đều là cha mẹ, thân thuộc lẫn nhau. Cùng với ý nghĩa báo hiếu, một quan niệm hiểu rộng rãi, công việc chú nguyện là công việc khẩn thiết và hợp lý.

Đã đến lúc chúng ta cần phải tích cực tập hợp năng lực chú nguyện lại. Không phải chú-nguyện cho một thế-giới chết, một thế-giới tĩnh, một thế-giới nằm yên, bất động. Chú-nguyện là chú-nguyện cho cả một thực-tại sống, linh-động, châu biến mà khổ đau đang vây bủa.

Đã đến lúc chúng ta cần phải cải biến tâm niệm, đầu mối của khổ đau hiện hữu. Đã đến lúc chúng ta cần phải phá đổ những thành trì địa ngục trong mỗi tâm hồn để phá đổ những thành trì địa ngục trong cuộc sống. Sự sống chỉ thay đổi khi tâm niệm bắt đầu thay đổi.

Cùng nhau chúng ta hãy nhất tâm chú-nguyện. Hãy tạo thành một năng lực tâm linh vĩ đại để chuyển bại nghiệp khổ cuộc đời, để mỗi tội đồ chúng ta thoi thóp trong Địa ngục trần gian này, hay bất cứ địa ngục nào, trở nên siêu thoát.

Thượng tọa Thích Mật Nguyễn Chánh Đản chủ tiếp Thượng tọa Viện trưởng Thích Tâm Châu và Phái đoàn Viện Hóa Đạo

Các Giới tử xuất gia và tại gia hăng hái vào giới trường

Diễn-văn

*KHAI-MẠC ĐẠI-GIỚI-ĐÀN VẠN-HẠNH
CỦA T.T. TRƯỜNG BAN KIẾN ĐÀN
ĐỌC LÚC 10 GIỜ NGÀY 18-6-ÁT-TÝ*

NAM MÔ BỒN-SƯ THÍCH-CA MÃU-NI PHẬT

KINH bạch Chư tôn Hòa-thượng,

Kính bạch Thượng-tọa Viện trưởng Viện Hóa đạo

Kính bạch Thượng-tọa Tổng-vụ trưởng Tổng-vụ Tăng-sự
quý Thượng-tọa Tổng vụ.

Kính bạch quý liệt hiện tiền Thượng-tọa Đại-đức Tăng Ni

Thưa quý Phật-tử,

Sau khi được Viện Tăng-thống và Tổng-vụ Tăng-sự chấp thuận đề nghị, Ban Đại-diện miền Vạn-Hạnh ủy nhiệm chúng tôi tổ chức Đại-giới-đàn tại chùa Từ-hiếu này.

Sự lựa chọn tổ đình lịch sử này làm Đại-giới-đàn là bao hàm ý nghĩa kế thừa một truyền thống Đạo pháp. Vì cách đây bốn mươi hai năm, Tổ-đình Từ-hiếu đã có một giới-đàn, từng cung ứng cho Phật-giáo Việt Nam một số cao tăng danh tiếng. Chính đức đương-kim Tăng-thống là Dẫn thỉnh sư của Giới đàn thời ấy và một số Thượng-tọa hiện diện trong giới trường hôm nay là giới tử trong Giới đàn năm xưa.

Ngày nay, sau những cuộc biến thiên của đất nước và những pháp nạn dồn dập cho Đạo-pháp, Đại-giới-đàn Vạn-Hạnh lại được thiết lập tại đây. Trong giờ phút trang nghiêm này, Ban Kiến-đàn chúng tôi lại được cơ hội cung tiếp quý liệt vị tại Tổ-đình lịch sử, sự hiện diện của Thượng-tọa Viện trưởng và quý liệt vị Đại-đức Tăng là sự khích lệ lớn

lao cho chúng tôi và chứng minh đức đồng mãnh hộ trì
Giới-pháp cùng nhiệt tình tiếp dẫn hậu lai của quý liệt vị.

Kính quý liệt vị,

Đại-giới-đàn này, sở dĩ mệnh danh là Vạn-Hạnh, chính là để nhắc nhở công đức một vị Cao-tăng đời Lý, tam giáo tinh thông, ngũ minh quán triệt, linh động trong chơn tinh thần khai, già, trì, phạm; thực hiện đại hạnh Bồ-tát, tùy duyên hóa độ, cứu khổ phò nguy đem lại vinh dự muôn đời cho Đạo-pháp và dân tộc. Công đức ấy, chúng ta luôn luôn ghi tạc và cần nhớ: nhớ trong mọi Phật sự quan trọng như hôm nay.

Giới-đàn này lại lấy tên là Vạn-Hạnh, còn có nghĩa nêu cao Giới-luật là một Diệu-môn đứng hàng đầu trong Vạn-hạnh tu tập của Phật-tử. Vậy muốn chấn hưng Đạo-pháp tất nhiên phải có Giới-đàn truyền giới.

Sau hết là một sự ngẫu nhiên đã khiến cho miền này mang tên Vạn-Hạnh Thuyền sư, thì Đại-giới-đàn hôm nay mượn pháp hiệu của Ngài làm kỷ niệm, âu cũng là một điều thuận lý, hợp thời.

Chứng minh Đại-giới-đàn là đức Tăng-thống Giáo hội Phật-giáo Việt-Nam Thống-nhất. Đàn-đầu Hòa-thượng là Ngài Giác-Nhiên chùa Thuyền-tôn, Giới-sư là quý liệt Hòa-thượng, Thượng-tọa cao niên thực đức ở các Tổ-đình thuộc miền Vạn-hạnh và một vài vị từ miền Nam đã doãn hứa lời thỉnh cầu của chúng tôi về tham dự, chiều nay, [chúng tôi sẽ kính cẩn công bố tôn danh.

Về thành phần giới tử xuất gia, là các vị Sa-di, Sa-di-ni ưu tú, được chọn lựa từ các Tổ-đình, các Phật-học-viện gồm có 100 vị phát nguyện thọ Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni và

Bồ-tát-giới, đa số là đồng chơn xuất gia, chỉ có vài vị trung niên sau một thời gian sám hối và tinh tấn tu tập tại các chùa, nay được thâu nhận làm giới tử.

Về giới tử tại gia Bồ-tát và thập thiện, có một đặc điểm của Đại-giới-đàn này cần nêu lên đây, là rất rộng rãi và đông đảo, đủ mặt Phật-tử khắp các giai tầng trong xã hội, quân nhân, công tư chức, giáo chức, sinh viên, công thương, chuyên nghiệp, già có, trẻ có, cả nam lẫn nữ, tổng cộng gần 1.500 vị. Với thành phần giới tử ấy, đã nói lên ý nghĩa giới-pháp bình đẳng của chư Phật và sự trưởng thành của Phật-tử Việt-Nam, đã ý thức vấn đề thọ giới là sự kiện quan trọng trên đường tu tập cho tất cả mọi người, không còn những ngộ nhận đáng tiếc như lâu nay, xem giới đàn là một trường đốt hương, thi hương, hoặc chỉ dành riêng cho các Tăng Ni và một số Phật-tử già cả.

Nói đến công đức xây dựng Đại-giới-đàn Vạn-Hạnh, trước hết chúng tôi xin kính cảm tán dương công đức Hòa-thượng Trụ-trì và Tăng chúng chùa Từ-hiếu, tiếp đến, xin tán dương công đức của toàn thể Phật-tử các giới, các ngành, tại tỉnh nhà. Ban Kiến-đàn chúng tôi đã nhờ sự giúp đỡ tích cực đó mà lo được phần nào cho Giới-đàn được trang nghiêm huy hoàng và các phương tiện an nghỉ của quý liệt Giới-sư và Giới-tử, tương đối chu đáo.

Đến đây, xin quý liệt vị cho phép chúng tôi có vài lời với toàn thể giới-tử.

Cùng các Giới tử,

Sau buổi tiếp kiến này, các vị sẽ lần lượt lãnh thọ giới

pháp vô thượng thâm thâm do quý liệt Giới-sư truyền dạy, trong những giờ tấn đàn và khai đạo. Chúng tôi chỉ xin nhắc lại vài câu trong giới kinh, chắc ở đây có nhiều vị đã từng nghe là: Giới là thuyền bè đưa người qua bể khổ, là ngọc anh-lạc trang nghiêm pháp thân, và ở một xã hội nào, một địa phương nào mà giới luật được bảo tồn thì dân chúng được thuần lương, xứ sở được thịnh vượng. Chúng tôi hy vọng được quý Giới-tử đặc biệt tin tưởng và luôn luôn ghi nhớ những lời Phật dạy ấy, trọn đời kiên trì Giới-luật, để cải biến thâm tâm và hoàn cảnh, hầu báo đáp hồng ân Tam-bảo và phụng sự đạo pháp cùng dân tộc nhất là giai đoạn đầy đau thương của xứ sở hiện tại.

Kính quý liệt vị,

Một lần nữa, nhân danh ban Kiến-đàn, chúng tôi thành kính tri ân quý liệt vị đã và đang tích cực ủng hộ bằng mọi cách: tự thân tác chúng, gia trì hộ niệm, tùy hỷ tán dương và cúng dường công quả cho Đại-giới-đàn Vạn-Hạnh này. Đồng thời, chúng tôi xin quý vị thứ lỗi cho những sơ suất, những khuyết điểm trong việc đón tiếp và thừa sự trong thời gian trát tích tại giới trường.

Chiều nay trong giờ cung an chức sư chúng tôi xin trân trọng tuyên đọc, tôn danh chư vị Giới-sư, Ban Kiến-đàn, ban Chức-sự, ban Ngoại-hộ và giới thiệu toàn thể Giới-tử xuất gia, tại gia đang thành kính đón chờ lãnh thọ Giới-pháp trong Đại-giới-đàn Vạn-Hạnh.

NAM MÔ VẠN-HẠNH ĐẠI-THUYỀN-SƯ

Thượng tọa Thích Mật Nguyễn Chánh Đản chủ tiếp Thượng tọa Viện trưởng Thích Tâm Châu và Phái đoàn Viện Hóa Đạo

Các Giới tử xuất gia và tại gia hăng hái vào giới trường

Phỏng vấn

ĐẠI GIỚI ĐÀN VẠN HẠNH là một biểu dương cao đẹp của tinh thần giới luật dũng cảm (Thượng-Tọa Thích-Tâm-Châu, T. T. Pháp-Trí), một khởi điểm cho một cảnh giới an lạc thanh bình (T. T. Thích-Trí-Tịnh, Tông-vụ Tăng-sự).

Chúng tôi cảm động, và thân phục vì Đại giới đàn Vạn-Hạnh kết hợp được tinh-thần cổ đức cổ lệ với trình độ tân tiến của Phật-giáo V. N. (Đại Đức Yuki Yamamoto, và Đ. Đ. Datchi Satto Nhật-bản).

Giới tử xuất gia, tại gia và các Phật tử đã có những cảm tưởng rất sâu đậm về Đại giới đàn.

Đ. P. V LIÊN-HOÀ

Mở đầu cuộc phỏng vấn chớp nhoáng và «trại bay» bên lề Đại Giới-đàn Vạn-Hạnh, ban phóng-viên Liên-Hoa hân hạnh gặp ngay Thượng-Tọa Viện-Trưởng Viện Hóa-đạo Thích-Tâm-Châu tại góc sân chùa Báo-quốc, lúc đoàn cung nghinh Giới-sư sắp khởi hành từ đây lên đại-giới đàn chùa Từ-Hiểu.

Hỏi: Xin Thượng-Tọa cho biết cảm tưởng về Đại Giới-đàn Vạn-Hạnh.

Đáp: Phải nhận rằng trong thời buổi chiến tranh khó khăn trở ngại này mà tổ chức được một đại Giới-đàn như thế này là một biểu dương tinh-thần giới luật dũng cảm phi thường, một công đức lớn-lao, một thành công làm cho tất cả Phật-giáo đỡ hoàn toàn hoàn hy.

Hỏi: Bạch, ảnh hưởng của Đại Giới-đàn sẽ như thế nào?

Đáp: Tất nhiên sẽ lợi lạc nhiều bề, Đại-giới-đàn đáp ứng được phần nào những nhu cầu lãnh đạo tinh thần càng ngày càng gia tăng của đại đa số dân tộc đang cần

hiều vị Tăng Ni đạo hạnh, giới luật trang nghiêm để diu dắt Phật-tử. Lâu nay ta chỉ đối phó bề bề tự vệ và bảo vệ chánh pháp mỗi khi gặp việc, chứ vẫn để xây dựng thực lực một cách thường xuyên chưa được giải quyết hợp lý. Đại-giới-dân này là một cách xây dựng thực lực tinh thần, bảo vệ đạo pháp và dân tộc. Các giới-tử xuất-gia, và giới-tử tại gia càng đông chừng nào, đạo-pháp và dân tộc càng vững mạnh chừng nấy. Tinh thần Đại-giới dân Vạn-hạnh sẽ thúc đẩy chúng ta tu học và xây dựng thường xuyên tự lực an lành, đừng ngồi chờ có việc rồi mới đối phó.

Thượng-Tọa Pháp-Tri Phó Viện-Trưởng Viện Hóa-đạo (Nam-Tông) chúng tôi may mắn được tiếp xúc khi Ngài tiến về phía chúng tôi. Về cảm tưởng đối với Đại-giới-dân Ngài cho biết hoàn toàn đồng ý với T. T. Viện-trưởng mà Ngài cũng vừa được nghe.

Hỏi: Bạch, bên Nam-tông có Đại-giới-dân truyền và thọ giới không?

Đáp: Có chứ, mà nghi thức có đơn giản hơn. Người giới-tử xuất-gia muốn thọ giới Tỳ-kheo, được theo giới trong một thời gian và được thọ huấn từ lâu về Phật-Pháp và giới hạnh. Nếu xét giới-hạnh đầy đủ, thì giới tử đó được chấp nhận cho thọ giới Tỳ-kheo tại một chùa có ba, bốn nhà sư truyền giới cho. Như vậy mỗi năm có thể truyền giới vài ba bận.

Hỏi: Lễ thọ giới bên Nam-Tông có những đặc điểm gì?

Đáp: Ở Tích-Lan chẳng hạn, lễ thọ giới tổ chức tại một nhà độc lập đủ rộng lớn gần như một sân vận động nơi đủ chỗ chứa người dự. Đám rước đến nhà truyền giới có ban âm nhạc, ban vũ công, ca hát và nhảy múa ngay tại giữa đường vừa đi vừa trình diễn, xe các giới sư, xe các giới-tử, và xe thân nhân giới-tử, đi tiền đưa kẻ tiếp sau. Về phía giới-tử tại-gia, thì giới sư cứ truyền giới ra giữa đám đông, người Phật-tử tại gia, nào muốn thọ trì giới, thì cứ tâm nguyện thọ trì.

Hỏi: Bạch Thượng Tọa, dưới thời Trần-văn-Hương, nghe đồn có những mưu mô của chính-Phủ này muốn phá

hoại sự thống nhất của Giáo-hội PGVNNTN, có quả như thế chăng?

Đáp: Có những mưu toan ấy thật, họ muốn gỡ chúng ta lìa nhau ra, nhưng thấy gỡ ra không được thì thôi.

Đêm 20 tháng 6 Á.L. (18-7-65) trước khi các giới-từ quý hương cúng Phật, ban phóng viên Liên-Hoa sung sướng và hân hạnh được gặp tại chùa Từ-hiếu hai vị Tăng-sĩ trẻ tuổi người Nhật-Bản là Đại Đức Yuki Yamamoto và Đại Đức Daichi Saito từ Đông-kinh đến thăm Phật-giáo VN. Chúng tôi may mắn được Tượng-Tọa Thích-Thiên-Ân, Giao sư Đại-học Văn-Khoa rộng lòng giúp đỡ bắc cầu thông cảm giữa hai Đại Đức Nhật-bản và chúng tôi bằng cách giới thiệu và phiên dịch Nhật-ngữ và Việt-ngữ trong cuộc đối thoại, xin ghi ân Tượng-Tọa Thiên-Ân.

Hỏi: Hạnh trình của quý Đại-đức đến VN nhằm những mục đích gì?

Đại-Đức Yamamoto: Ở Nhật, chúng tôi đang nghiên cứu về Phật-giáo VN. Chúng tôi qua đây 2 tháng để thu thập tài liệu đầy đủ cho cuộc nghiên cứu của chúng tôi về Phật-giáo và triết học VN. Thứ đến, cuộc tranh đấu của Phật-giáo VN năm 1963 đã làm cho Phật-giáo Nhật-Bản rất có cảm tình và kính phục, cho nên chúng tôi mong mỗi được xác nhận tại chỗ những công đức cùng đường của chư Tăng-Ni và Phật-tử trong cuộc tranh đấu đẹp đẽ ấy. Sau rồi, chúng tôi qua đây là để khảo sát trước về tổ chức Thanh niên Phật-tử VN, và để xem xét trước những hoàn-cảnh nào thuận tiện cho sự tham gia của thanh niên Phật-tử Nhật-bản vào đại hội Thanh niên Phật-tử quốc-tế họp tại VN vào khoảng tháng 2 năm 1966.

Đại Đức Saito: Tôi sung sướng được đến thăm VN, nhất là Huế trong tâm phát động cuộc đấu tranh của Phật-giáo VN. Chúng tôi vừa hội kiến với quý vị Tăng-Ni, sinh viên, thanh niên, học-sinh nam-nữ tại đây, tôi rất khâm phục tinh thần đoàn kết bảo vệ chánh pháp của Phật-tử VN. Tôi sẽ viết nhật ký về những điều mắt thấy tai nghe về Phật-giáo và Phật-tử VN để giới thiệu cho Phật-giáo Nhật-bản áp dụng những điều hay đã thấy tại đây.

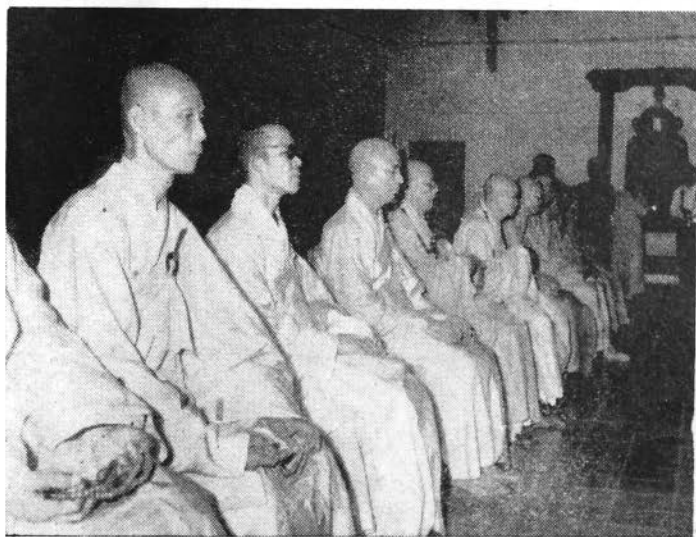
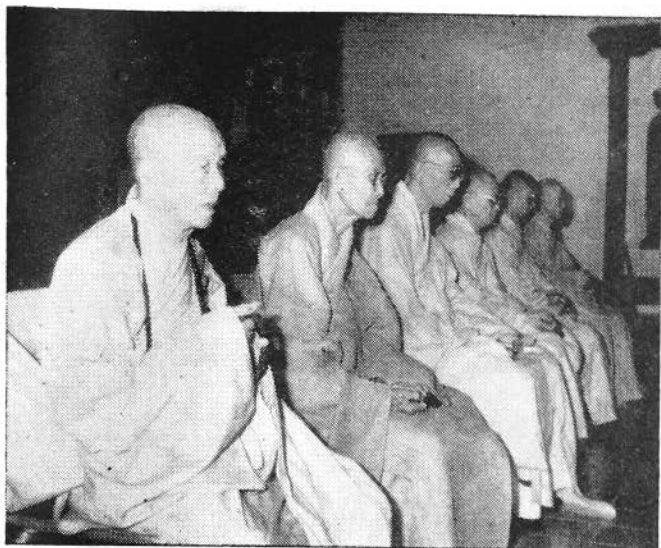
Hỏi: Xin quý Đại-Đức cho biết những cảm nghĩ về Phật-giáo V. N.

Đại Đức Yamamoto: Tại Thủ-đô Saigon, cảnh tượng chiến tranh ít thấy, nhưng đến sân bay Phú-bái, những dấu hiệu chiến tranh hiện rõ, tôi buồn vì thấy xứ sở các bạn đang đau khổ nhiều về chiến tranh. Tôi cầu nguyện Tam bảo gia hộ sớm có hòa bình cho xứ sở VN đồng rộng mệnh mong phong cảnh đẹp dễ giống như bên Nhật-bản được phục hồi đời sống an lành. Tuy tôi mới tiếp xúc với một ít vị Tăng-sĩ lãnh đạo P.G. và một số anh em Phật-tử ở đây, tôi đã rất cảm kích về tinh thần đạo vị rất mạnh mẽ và rất hấp dẫn của mọi người, tôi tin tưởng trong tương lai hai dân tộc Việt Nhật trên sự kiện đều thấm nhuần tinh thần Phật-giáo như là một quốc giáo, sẽ cùng nhau hợp tác kiến tạo thanh bình và an lạc chân chính lợi kỷ, lợi tha.

Đại Đức Saito: Tôi cũng nghĩ như Đ. Đ. Yamamoto, Phật-giáo VN quả có một bản sắc đặc biệt làm cho chúng tôi cảm phục.

Hỏi: Xin Đại Đức cho biết cảm tưởng về Đại-giới-Đàn VH?

Đại Đức Yamamoto: Ở thời đại Kamakura bên Nhật cách đây 750 năm, Giới-dân cũng giống như thế này, nhưng hiện nay cái cách nhiều nên ít thấy các nghi thức xưa nữa. Phật-giáo VN vừa đang tân tiến về mọi mặt lại vừa giữ lại được những cổ lễ cổ đức đẹp dễ này, chúng tôi vô cùng cảm mến và thần phục. Tôi tin rằng tinh thần Đại-giới-dân V.H. sẽ tỏa rạng, nhất là trong giới sinh viên thanh niên học sinh Phật-tử và các em oanh vũ mà chúng tôi đã gặp trong Đại-giới-dân này trong bộ đồng phục hòa đồng trong một tinh thần yêu thương và đoàn kết (ở Nhật thanh niên Phật-tử chưa thống nhất trong một bộ đồng phục), các bạn thanh niên Phật-tử đã hát chào mừng chúng tôi khi chúng tôi đi thăm trại của các bạn, chúng tôi cũng có hát lại đáp lễ, tôi nhận thấy qua những bài hát đó, mặc dầu chúng ta khác nước, khác giống, khác ngôn ngữ, khác bình thức, nhưng là cùng một đạo Phật, thì chúng ta vẫn cứ hòa đồng được với nhau, hiểu biết nhau trong tinh thần vị tha.

Quý vị Giới sư trong Giới đàn

Đại Đức Salto : Tôi cảm động xác nhận có sự hiểu biết, thông cảm dễ dàng giữa những người phụng sự tình thương như Phật-tử chúng ta.

Hỏi : Quý Đại Đức nghĩ thế nào về những khả năng đóng góp của Phật-tử VN để xây dựng một cảnh giới an lạc thực sự?

Đ. Đ. Yamamoto : Nhìn thấy sự phát nguyện thọ giới tu học của các vị xuất gia và tại gia ở đây rất mạnh mẽ, đó là do lòng tin ngưỡng hùng lực, lòng tin ngưỡng đó sẽ làm mới đây chuyển từ người này sang người khác, từ chính thể này sang chính thể khác, từ dân tộc này sang dân tộc khác, để cùng nhau cải biến hoàn cảnh và thăng tiến một cảnh giới an lạc, với sự tiếp xúc của Phật-giáo Nhật-bản và Phật-giáo các nước khác. Đạo Phật từ bi và vị tha không thể nào sống mãi trong bất tịnh và chiến tranh.

Hỏi : Đại Đức vừa chú ý đến Thanh-niên Phật-tử VN. xin Đại Đức cho vài ý kiến để xây dựng về tổ chức này?

Đ. Đ. Yamamoto : Tôi được biết 85% dân chúng V. N. là Phật-tử, đại đa số đó nằm trong Giáo-hội PGVNIN, và đại đa số 85% ấy lại là Thanh-niên, học-sinh, sinh-viên và quân nhân' thì tại sao tâm nguyện của người Phật-tử được sống trong an lạc và thanh tịnh cho đến nay vẫn chưa thực hiện được. Thanh-niên Phật-tử đã thống nhất được trong một bộ đồng phục, thì chắc cũng biết thống nhất đoàn kết mạnh mẽ hơn nữa trong ý chí và hành động thực hiện một cảnh giới an lạc. Thanh-niên là rường cột của dân tộc, và thanh-niên cũng là rường cột của đạo pháp. Số dĩ tại VN, còn cảnh chia rẽ và bất an, tình trạng đó thanh-niên Phật-tử phải gánh chịu một phần lớn. Cứ nhìn vào thanh-niên Phật-tử VN mà dự kiến tiền đồ xứ sở và Phật-giáo VN. Những người được đào tạo trong tinh thần vị tha và mạnh tiến trên con đường phụng sự Tình Thương thì chắc chắn sẽ làm được nhiều việc tốt lành cho xứ sở và dân tộc. Tuy nhiên, theo tôi hiểu, giáo-hội Phật-giáo Việt-Nam Thống nhất, không phải phải chỉ là thống nhất Nam-tông Bắc-tông thôi đâu, vì dân tộc và Phật-giáo từ Bắc vào Nam có khác nhau gì đâu, thì sự thống nhất của giáo hội Phật-giáo V.N.

chỉ được thực hiện thực sự khi nào có sự thống nhất giữa Phật-tử Bắc Nam trong tổ chức này, và như vậy người Phật-tử VN đủ mạnh để đóng góp vào sự xây dựng an lạc thanh bình cho xứ sở và dân tộc.

(Hai vị Đại-đức Yamamoto và Saito là ủy-viên tổ chức Thanh-niên Phật-tử Nhật-bản và ký-giả cho mấy tờ báo Phật-giáo ở Đông-kinh)

Chạy vội ra phòng giới tử xuất gia, ban phóng viên L. H. hỏi ngay được ba vị vừa mới thọ giới Tỳ-kheo Bồ-tát, về cảm niệm Giới đàn và triển vọng hành đạo của quý vị.

Tỳ kheo Thích Quang Minh (Vị Thủ Sa-si trong Đại-giới-đàn) một vị sư còn rất trẻ tuổi dịu dàng bảo chúng tôi dưới cội cây thông :

— Tuổi trẻ được thọ Đại-giới là một may mắn hy hữu, tôi sung sướng lắm, và Đại-giới-đàn là một biến cố vô cùng trang nghiêm và xây dựng đối với tôi. Lành mới dữ kiện mới lẽ tất nhiên lẽ lối phụng sự đạo pháp có khác xưa. Tôi nghĩ rằng phải thể hiện cho kỹ được thực chất của đạo Phật, cứu khổ đem vui, tự lợi lợi tha thực sự.

Tỳ kheo Thích Hải Đăng (một vị sư già, nguyên là cựu giáo-sư) tâm sự với chúng tôi: Bản thể xuất gia như tôi mà được cơ hội thọ đại giới, thì thật là quá may mắn. Tôi nguyện cúng hiến trọn vẹn tuổi già của tôi để làm sao cho giáo-lý Phật-đà được phổ cập rộng rãi, tìm cách làm thế nào để tỏa rạng đạo từ bi gây ảnh hưởng hữu hiệu cho xứ sở được an lạc.

Tỳ kheo Thích-Trí-Chơn (một giáo sư tu sĩ trẻ) Giữa những khó khăn hiện tại, cần có thực tại để lãnh đạo tin đồ nhưng muốn thành tựu mục đích đó, cần phải có giới hạnh hơn hết. Phải có đức rồi mới nói đến tài, như áo gấm thêm hoa, không có áo gấm thì hoa đậu chỗ nào? Đối với hàng xuất gia, phải đặt giới hạnh trên hết, mới đủ sức hấp dẫn và

cảm hóa quần sanh; Giới hạnh chính do Đại giới đàn truyền và thọ là nằm trong ý nghĩa quan trọng đó. Tuổi trẻ dễ thành công mà cũng dễ thất bại, vì trẻ dễ hông lưng lệch lạc giới hạnh. Vì vậy thanh niên cần thọ trì giới luật ở nhiều khía cạnh, thanh niên không thể chỉ tin tưởng ở tài mà xem thường giới luật, tác phong của một nhà sư. Giới đàn nhắc nhở điều đó và đặt các vị giới-sư và giới tử xuất gia vào địa vị thuần túy của nhà sư giới luật trang nghiêm. Tiến bộ không thể nào hiểu lầm là một sự huyền hoang, bừa bãi và hông lưng, chỉ có thể có tiến bộ trong khung cảnh giới-luật, nghĩa là tấn tu, mới có thể tự cứu và cứu kẻ khác được

(Chúng tôi được biết Đại-đức Trí-chơn sắp lên đường sang du học tại Thái-lan, tại trường Đại-học Phật-giáo Mahamakut Buddhist University Bangkok).

Tỳ kheo NI Thích nữ Chân Bồn: Các vị cao tăng mở Đại giới đàn truyền giới, đó là một khích lệ lớn lao đối với chúng tôi được trang nghiêm thọ trì đại giới nối tiếp truyền thống chư tăng để đáp ứng phần nào những Phật sự rất nhiều hiện tại. Tôi ước mong sẽ góp sức xây dựng một đoàn phụ nữ và một đoàn thiếu nhi để hoạt động Phật sự lợi tha.

Tỳ kheo ni Thích nữ Bửu Châu: Thọ đại giới là nối tiếp truyền thống chư Phật để đủ điều kiện diu dắt chúng sanh thoát khổ được vui. Tôi nguyện cảm hóa cho thật nhiều nữ Phật-tử ra làm công tác xã hội.

Ban phóng viên Liên-Hoa lần lược tiếp xúc với khắp các ngành các ban đang tham gia Đại-giới-đàn, để hỏi những cảm nghĩ của mỗi vị về Đại giới đàn Vạn Hạnh.

Đạo hữu Nguyễn khắc-Từ (Thư ký Ban Ngoại hộ), nhấn mạnh từng tiếng và báo chúng tôi cứ chép cảm nghĩ của đạo hữu như sau:

— Theo dư luận chung, Đại giới đàn này thu được nhiều kết quả tốt nhất là về phương diện tinh thần. Số giới tử đông quá mức ước muốn, trên 1200 vị, mà Giới đàn

vẫn giữ được sắc thái trang nghiêm và trật tự. Riêng tôi, lần thứ nhất mới cảm thông được thế nào là một Đại giới đàn!

Một đạo hữu trong ban nhạc bát âm : Đây cũng như một cuộc thi chọn nhân tài như chánh phủ, cho nên sau này Phật giáo sẽ có nhiều cán bộ giỏi tăng cường cho xứng đáng với hương linh những người đã vị pháp vong thân.

Một y sanh trực tại trạm Y tế Đại giới đàn : Giúp sức khỏe giới tử cũng là một cách hộ giới thiết thực. Chúng tôi có 70 cán bộ y sanh nam nữ thay phiên nhau cả ngày lẫn đêm tại trạm y tế, mỗi ngày đến săn sóc sức khỏe giới tử tại các phòng và làm công tác vệ sinh. Sức khỏe giới-tử tương đối khá, chỉ có mệt và xâm là thường hay xảy ra, ngoài ra chỉ có một trường hợp đặc biệt một chị phụ trách ở nhà bấp làm việc quá mà đã bị khai huyết, và đã được cứu chữa kịp thời.

Một Phật-tử trong ban trật tự : Chúng tôi thức đứng và đi qua lại như thế này đã ba bốn đêm rồi, mà vẫn thấy như thường không mệt và không buồn ngủ là vì trong lòng sung sướng được thấy Đại giới đàn an ổn thành tựu.

Một thanh niên Gia đình Phật-tử Dương-biểu : (đang đóng trại trước cửa chùa Từ-Hiếu) tỏ vẻ với chúng tôi rằng :

— Chúng em đóng trại bảo vệ đại giới đàn, chúng em chỉ tự xem như là những chướng ngại cho những ai có ác tâm muốn phá an-ninh giới hạnh của Đại giới đàn. Vừa mới lớn lên, chúng em may mắn được bảo vệ một Đại giới-đàn, thật là trong đời khó gặp, nên chúng em mừng lắm. Tương lai chúng em tùy thuộc phần lớn vào Đại giới đàn này nếu đạt được kết quả sẽ ảnh hưởng mạnh mẽ vào sự xây dựng cảnh giới của các em về sau này. Nếu đại giới đàn thất bại hay bị phá hoại thì chúng em cũng khó lòng mặc được bộ đồng phục Gia đình nữa.

Chị Tâm Liên, trong Liên đoàn Phật tử Tiều thương Thừa-Thiên :

*Cung thỉnh Đường dầu Hòa thượng Thích Giác Nhiên
vào giới trường*

— Tiểu thương 15 chợ Đông-Ba Huế và phụ cận đã gọi những phái đoàn đông đảo đến cúng dường lễ phẩm và tiền bạc và cúng dường công đức suốt thời gian Giới đàn trong việc bếp núc. Lâu lâu lắm mới có Đại giới đàn một lần, nên ai nấy rất quý và lẫn xã làm việc không ngại khó nhọc.

Một bà cụ ở nhà bếp chùa Từ Hiếu: Nữ Phật tử cúng dường công quả ở nhà bếp đại giới đàn gồm đủ giai cấp thành phần sát cánh với nhau làm việc. Từ thương lưu trí thức, các bà quý phái, các bà thương gia nghiệp chủ giàu có, đến các chị em tiểu thương lao động, mọi người thân ái đoàn kết góp sức phục vụ Đại giới đàn, không thành kiến tị hiềm gì, ai nấy chỉ biết nêu cao tinh thần cúng dường hoan hỷ.

Một bác chức sự đã mô tả tinh thần đại giới đàn, tại phòng ngoại hộ tiếp tân như sau:

— Tha thiết và dào dạt dâng cúng Đại giới đàn là tinh-thần chung của Phật-tử đủ mọi tầng lớp. Từ một mẹt ớt trái, vài chai dầu, ít khuôn đậu, vài bó đọt khoai, vài trái bí đến gạo hàng chục tạ, tiền bạc hàng chục ngàn đồng, có vị đã dâng cúng luôn trọn cả một buổi ăn cho Đại giới đàn hơn mấy chục ngàn bạc. Thập phương gồm có người Việt người Hoa kiều đủ hạng.

Xây qua các giới tử tại gia, từ Quảng-trị, Quảng-Nam, Đà-nẵng, các quận ở Thừa-thiên, và một vài nơi trong Nam đến, chúng tôi đã yêu cầu được mấy vị giới tử nam và nữ cho biết cảm tưởng về Đại giới đàn như sau.

Một cụ già 70: Tôi ở Quảng Nam mới ra Huế lần đầu, gặp dịp Đại giới đàn được giới bồ tát tại gia, tôi mừng quýnh. Thấy cảnh chùa đẹp đẽ, Phật tử tinh tấn tu hành, tôi sướng quá, đầu thấy một lần rồi chết cũng sướng.

Một ông cụ: (An-lưu Thừa-thiên) Việc chùa ngày nay to lớn như việc nước, Đại giới đàn có bảo đảm hoàn toàn, tôi thích quá.

Ông Hiệp (Khuôn Thuận-hóa Huệ): Nhờ ông bà lưu đức tôi mới được dịp thọ giới Bồ-tát tại-gia. Bây giờ tôi trên 60 tuổi mới được thấy đạo Phật rất hay và rất lạ.

Một nữ Phật tử thọ giới Bồ-tát tại gia: Tôi thấy cái chi hiền là tôi mừng. Đại giới đàn này làm việc hiền, nên tôi vững bụng lắm.

Mấy phút trước khi làm lễ tạ Phật bề mặt Đại giới đàn Vạn-hạnh, ban phóng viên Liên-hoa may mắn được hầu chuyện với Thượng-tọa Thích Trí-Tịnh Tổng vụ trưởng Tổng vụ Tăng sự Viện hóa Đạo, và là Luật-sự của Đại giới đàn. Chúng tôi sung sướng xin mượn những lời giải đáp của Thượng Tọa trong cuộc đối thoại để kết thúc loạt bài phỏng vấn chớp nhoáng này.

Hỏi: Xin Thượng-Tọa cho biết cảm tưởng về Đại giới đàn Vạn-Hạnh?

Đáp: Đại giới đàn được thực hiện viên mãn trong khung cảnh đất nước đang chiến tranh thật là một kỳ công đặc biệt. Đại giới đàn đã gây được một cảnh giới thực sự an lạc và thanh bình hy hữu, ngay giữa những cảnh giới biến động bất an. Đó là một sự kiện quý báu, một khởi điểm hiếm có. Tôi mong tinh thần an lạc thanh bình của Đại giới đàn Vạn-Hạnh sẽ lan rộng ra khắp nơi trên đất nước. Chúng ta hãy cầu nguyện cho dân tộc và nhân loại được sống an lạc trong tinh thần từ-bi của Đức Phật.

Hỏi: Được biết Thượng-Tọa đã phiên dịch nhiều kinh điển ra quốc văn xin Thượng-tọa cho biết Thượng-tọa đã dịch bộ kinh nào nói về giới luật ra Việt ngữ chăng?

Đáp: Có, tôi đã dịch xong bộ kinh Đại Niết Bàn (Đại thừa) gồm có 42 quyển, bản dịch in thành hai pho, hiện đã lên khuôn, sự ấn hành sẽ hoàn thành nay mai.

Xuyên qua cuộc phỏng vấn rộng rãi này cảm nghĩ chung về đại giới đàn truyền và thọ giới luật này là đề xây dựng một cảnh giới an lạc thực sự, diệt khổ đem vui, ngay trong lòng mỗi người và khắp tất cả.

Vườn thơ Vu-Lan

NGUYỄN-HẠNH phụ trách

Tiết tháng bảy mưa dầm sùi-sụt
Toát hơi may lạnh ngắt xương khô;
Nỗi người thay buổi chiều thu!
Ngân lau khóm bạc lá ngổ đồng vàng.
Đường bạch dương bóng chiều man-mác
Ngọn đờng lè lác đác mưa sa!
Lòng nào lòng chẳng thiết tha
Cõi dương còn thể nữa là cõi âm?

Đó là những câu thơ đầu của bài « Văn tế thập loại chúng sinh » của Nguyễn-Du (1765-1820), viết theo thể thơ song thất lục bát, tế các cô hồn uổng tử trong dịp rằm tháng bảy xá tội vong nhân. Bài văn tế này còn được gọi là Thơ Chiêu-Hồn, bởi vì, dưới ngọn bút của Nguyễn-Du, các cô hồn được hồi sinh, được chiêu niệm bằng lòng đoái thương rộng lớn của những người sống trên cõi thế. Nói đến Nguyễn-Du, người ta thường chỉ nghĩ đến **Thanh hiên tiền hậu tập**, nhất là **Đoạn-trường tân thanh**, chứ ít ai nghĩ đến bài « **Văn tế thập loại chúng sinh** » này. Thực ra phải là một thiên tài như Nguyễn-Du mới có thể viết nổi, một áng văn như văn Chiêu-Hồn. Kẻ Chết và người Sống gặp gỡ nhau, cõi âm và cõi dương như xóa mất cõi bờ, để còn lại một thế giới mà trong đó, mọi người đều bình đẳng trước cái chết, bình đẳng trước số phận khổ đau, lạc loài của kiếp người:

Trong trường dạ tối tăm trời đất
Xót khôn không phản phát u mình
Thương thay thập loại chúng sinh
Phách đơn hồn chiếc lênh đênh quê người.
Hương khói đã không nơi nương tựa
Phận mờ cõi lặn lửa đêm đêm;
Còn chi ai khác ai hèn.
Còn chi mà nói ai hiền ai ngu!

Tất cả chúng sinh đều bình đẳng trước cái chết, bình đẳng trước lượng từ bi cao cả của Đức Phật:

Tiết đầu thu dựng đàn giải thoát

Nước tinh bình rưới hạt dương chi

Muôn nhờ Phật-lực Từ-bi

Giải oan, cứu khổ, hồn về Tây-phương.

Những kẻ chết là ai? Những người chết chính là tương lai của những kẻ đang sống bây giờ. Sống để đi đến cái chết. Chính cái chết đã tạo nên khuôn mặt số phận riêng của mỗi người. Cuộc sống của bạn không giống cuộc sống của tôi, nên cái chết của bạn cũng sẽ khác cái chết của tôi. Tuy khác nhau, nhưng tất cả đều mang cái đáng-dấp bi đát chung cùng của số phận khổ đau của kiếp nhân sinh. Đây là những kẻ chết đã từng sống:

Nào những kẻ tính đường kiêu hãnh

Chỉ những chằm cướp giành non sông

Nói chi dương thuở thị hùng

Tưởng khi thế khuất vận cùng mà đau!

Bỗng phút đâu lò bay ngói lở

Khôn đem mình làm đũa thất phu

Giàu sang càng nặng oán thù

Máu tươi lai láng xương khô rã rời!

Tưởng những kẻ còn sống — chỉ những chằm cướp giành non sông — nên chiêm nghiệm mấy dòng thơ của bậc Bồ-lát này, để suy nghĩ về cái lẽ phù du ảo ảnh của cuộc đời, hạn chế bớt tham vọng của mình, để sửa soạn cho mình một cái chết bình an, có ý nghĩa. Những có hồn thất thểu giữa địa ngục trần gian này là những có hồn nào? Đó chính là những vong hồn:

Nào những kẻ màn lan trướng huệ

Những cộ mình cung quốc Hằng-Nga

Một phen thay đổi sơn hà

Mảnh thân chiếc lá biết là làm sao?

Trên lầu cao dưới dòng nước chảy

Phận đã đành trăm gãy bình rơi;

Khi sao đóng đức vui cười!

Mà khi nhắm mắt không người nhặt xương,
Thắm thiết nhô không hương không khói
Hồn ngàn ngơ dòng suối ngàn sim l
Thương thay chân xấu tay mềm
Càng năm càng héo càng đêm càng rầu.

hoặc :

Nào những kẻ bài binh bố trận
Đem mình vào cướp ấn nguyên nhung
Gió mưa sấm sét đùng đùng
Đãi thấy trăm họ, làm công một người.
Khi thất thế cung rơi tên lạc
Bãi sa trường thối nát máu rơi
Bơ vơ góc biển c'ân trời
Nằm xương vô chủ biết vùi nơi nao ?

Đó chính là những người đi buôn, những anh lính :

Cũng ó kẻ đi về buôn bán
Đòn gánh tre chín dạn hai vai ;
Gặp cơn mưa nắng giữa trời
Hồn đường phách sá lạc loài nơi nao ?
Cũng có kẻ mắc vào KHÓA LÍNH
Bỏ việc nhà gồng gánh việc quan
Nước khe cơm vắt gian nan
Đãi dầu nghìn dặm làm than một đời.
Buổi chiến trận mạng người như rác,
Phận đã đành đạn lạc tên rơi ;
Lập lòe ngọn lửa ma trời,
Tiếng oan văng vẳng tới trời càng thương !

*Đó là những người đàn bà liễu liễu xanh nhờ nhàng
một kiếp ; đó là những người tù đầy chết đường chết sá ;
đó là những em bé có để không nuôi ; đó là những kẻ
chìm sông lạc suối, hoặc tự ý cắt đứt cuộc đời mình bằng
giếng thấp cảnh cao :*

Sống đã chịu một đời phiên nẻo
Thác lại nhờ hộp cháo lế đơ,
Đau đớn thay phận đàn bà l
Kiếp sinh ra thế biết là tại đâu ?
Cũng có kẻ nằm cầu gối đất
Đãi tháng ngày hành khất ngược xuôi ;

Thương thay cũng một kiếp người
Sống nhờ hàng xử, chết vùi đường quan.
Cũng có kẻ mắc đoàn tù đặc
Gửi mình vào chiếu rách một manh
Năm xương chôn rấp góc thành
Kiếp nào cõi được oan tình ấy đi ?
Kìa những đứa tiều nhi tám bé,
Lỗi giờ sinh lia mẹ lia cha
Lấy ai bông bế xót xa
U-ơ tiếng khóc, thiết tha nổi lòng.
Kìa những kẻ chìm sông lạc suối
Kìa những người sây cối sa cây ;
Có người leo giếng thất dây
Người trôi nước lũ kẻ lấy lửa thành.

« Mỗi người mỗi nghiệp khác nhau » thân thể chúng
sinh tuy có khác, nhưng tất cả đều bình đẳng trước cái Chết :

Người thì mắc sơn tinh thủy quái
Người thì sa nanh sói, ngã voi ;
Có người hay đồ không nuôi
Có người sa sây có người khốn thương.
Gặp phải lúc đi đường nhờ bước
Câu Nại-hà kẻ trước người sau
Mỗi người một nghiệp khác nhau,
Hồn xiêu phách lạc biết đâu bây giờ ?

« Hồn xiêu phách lạc biết đâu bây giờ ? » Bây giờ là lúc :

Tiết tháng bảy mưa dầm sùi sụt
Toát hơi may lạnh ngắt sương khô

Bây giờ cũng chính là lúc :

Trời thăm thẳm mưa gào gió thét
Khí âm huyền mờ mịt trước sau ;
Ngàn cây nội cỏ rầu rầu
Nào đâu diều tố nào đâu chùng thương ?

Biết tìm đâu những có hồn vất vưởng đó ? Hoặc ăn
đầu bờ, dọc bụi, hoặc nương thân từ, Phật tự... tất cả hãy
trở về cùng lời kinh siêu sinh tịnh độ, để trút sạch oan
khiên cũng như oán thù đã đè nặng suốt mấy kiếp trầm
 luân ở nơi mê tân khổ hải là cuộc đời đầy đầy nghiệp
duyên này :

Hoặc là ăn ngang bờ dọc bụi
Hoặc là nương ngọn suối chân mây
Hoặc là điếm cỏ bóng cây
Hoặc là quán nọ cầu này bơ vơ;
Hoặc là nương thân từ, Phật tự,
Hoặc là nhờ đầu chợ, cuối sông
Hoặc là trong quặng đồng không
Hoặc nơi gò đồng hoặc vùng lau tre
Sống đã chịu mọi bề thâm thiết
Ruột héo khô, dạ rét căm căm
Dãi dầu trong mấy mươi năm
Thở than dưới đất ăn nằm trên sương.
Nghe gà gáy tim đường lạnh ảm
Lặng mặt trời lặn thần tim ra;
Lối thôi bông trẻ dẫu già
Có khờ thiên nhẽ lại mà nghe kính;
Nhớ phép Phật siêu sinh tịnh độ
Bóng hào quang cứu khổ độ u;
Rắp hòa từ hải quần chu
Não phên trút sạch, oán thù rửa không

Đề chẫm dứt bài văn tế, thi sĩ Nguyễn-Du đã cùng đại đa số bình dân Việt-Nam tin tưởng rằng:

Nhờ Phật-lực uy linh dững mãnh
Trong giấc mê khuya tỉnh chiêm bao;
Mười loài là những loài nào?
Gái tral già trẻ đều vào nghe kính.
Kiếp phù sinh như bão như ảnh
Có chữ rằng: vạn cảnh giai không
Ai ơi lấy Phật làm lòng
Tự nhiên siêu thoát khỏi trong luân hồi.

Cửa tt nhưng tình nhiều. Mạnh áo, thoi vàng, gọi là làm chút duyên để đưa đường siêu thăng tịnh độ:

Đàn chân tể vâng lời Phật-giáo
Cửa có chi bát nước nén nhang
Gọi là mạnh áo thoi vàng
Giúp cho làm cửa ăn đường thăng thiên.

Tình thần của Phật-giáo chính là cái tình thần từ-bi bình đẳng, nhất là rất bình đẳng, được Nguyễn-Du nhấn mạnh để kết thúc bài văn tế thập loại chúng sinh này:

Al đến đây dưới trên ngòi lại
Của làm duyên chớ ngại bao nhiêu;
Phép thiêng biến ít thành nhiều.
Trên nhờ Tôn-giả chia đều chúng sinh.
Phật hữu tình từ bi phổ độ
Chớ ngại rằng có có không không

Với linh cảm bén nhạy của nhà thơ, Nguyễn Du đã thông cảm trọn vẹn cùng muôn có hồn lưu lạc trong cõi chết. Với thi sĩ Tiên-Điền, cõi âm thực gần gũi cùng với cõi dương. Cõi âm và cõi dương như xóa hết biên giới, mất hết cõi bờ, chỉ còn là một niềm cảm thông rộng lớn giữa những thân phận của kiếp người. Nếu như Nguyễn-Du chỉ sáng tác ĐOÀN-TRƯỜNG TẤN-THANH mà không sáng tác THƠ CHIÊU HỒN này, thì có thể danh tiếng Nguyễn-Du vẫn không suy giảm, văn học sử Việt-Nam có thể vẫn không thiệt hại gì, cõi đời vẫn không ai mất mát gì... Nhưng, nếu không có THƠ CHIÊU-HỒN bao nhiêu loài có hồn lạc loài vất vưởng trong cõi u minh này sẽ biết nương vào đâu để có thể tìm phương thế để được an ủi, để được hóa sinh nơi miền Tịnh-độ? Nếu không có THƠ CHIÊU-HỒN này, muôn có hồn lạc loài trong cõi chết tối tăm rét buốt, sẽ tìm đâu cho thấy những lời kinh cầu nguyện chỉ thành của người sống gửi về cho thế giới bên kia? Ở điểm này, chúng ta thấy Nguyễn-Du không những chỉ là một bậc thi hào lỗi lạc, mà riêng đối với muôn có hồn lang thang lưu lạc, Nguyễn-Du quả là một bậc Bồ-tát. Bởi vì bằng văn điệu, bằng văn chương, Nguyễn-Du đã nói lên tất cả tình thương vô lượng của mình đối với chúng sinh mê lầm trong cõi thế, nghĩa là đối với những người đã chết lẫn những kẻ còn đang sống.

*Hai vị giới-sư T.T. Đôn-Hậu và T.T. Tri-Tịnh
giảng dạy giới pháp.*

Đại Giới-dàn Vạn-hạnh

D. P. V. LIÊN-HOÀ

BIẾN chuyên đạo pháp quan trọng nhất tại miền Vạn Hạnh trong năm 1965 là sự tổ chức Đại giới đàn Vạn-Hạnh từ 16-7 đến 20-7 (từ 8 đến 22 tháng 6 Âm-Tý) tại Tờ đình lịch sử Từ Hiếu, tọa lạc trên một ngọn đồi hẻo lánh u nhàn, cách HUẾ hơn 5 cây số.

Từ hạ tuần tháng 5 dương lịch mọi hoạt động Phật sự của Tăng Ni và Phật-tử thuộc tất cả các giai tầng các ngành đều dồn về Đại giới-dàn thu hút hằng ngày hàng trăm người xây dựng giới trường, thiết lập giới phòng, phương trượng nhà bếp, trạm y-tế, nhà tiếp tân, các quán trọ, khai quang chùa Từ Hiếu, rào đạo, bố phòng thiết lập hệ thống điện nước, liên lạc giao thông và trăm ngàn công việc vận tải, tiếp tế, giao thông trật tự chỉ li khác bề bộn và phức tạp.

Tất cả trách nhiệm tổ chức Giới đàn thuộc về ban Kiến đàn gồm toàn các Thượng-tọa Đại-Đức với một thành phần vững vàng đầy đủ kinh nghiệm:

Cố vấn: Thích Bích-Phong trú trì chùa Quy-thiện.

Chủ đàn: Thích Mật-Nguyễn, trú trì chùa Linh-Quang.

Phó chủ đàn đặc trách pháp-sự khai đạo giới tử: Thích Thiện-Siêu, trú trì chùa Từ-dâm.

Phó chủ đàn đặc trách Nội-vụ: Thích Quang-Diệp tọa chủ Từ-phong Lan-nhã.

Phó chủ đàn đặc trách Ngoại-vụ: Thích Thanh-Trí Trụ sự chùa Báo-quốc.

Chánh thư ký: Thích Đức-Tâm trú trì chùa Pháp hải

Thư ký: Thích Chánh-Trực, chủ tọa chùa Kim-tiên.

Thích Lưu-Ân trụ sự chùa Trúc Lâm

Ban Kiến đàn được một ban Ngoại-hộ gồm 14 vị cư sĩ phụng sự giúp đỡ trong các công tác chánh như là kiến thiết, tài chánh công đức, y tế, trật tự, ban ngoại hộ này do đạo hữu Tôn-thất-Tùng một Phật-tử kỳ cựu làm Trưởng ban.

Đại giới đàn được kiến thiết theo một đồ bản gọn gàng và hợp lý

Trước chánh điện là giới trường, một tiền sảnh cao rộng lợp tôn. Phía trong trần căng vải vàng, và các cột cũng đều bao vải vàng, chung quanh trang trí bằng lá cây kết hình long phụng, và tứ diện đều treo giáo kỳ, phía giữa treo hai hai hàng phan gấm và các bửu-cái kết bằng ni lông màu sắc rực rỡ. Trước thềm chánh điện chung bày hai cái tìng thêu cẩm trong hai cái giá và hai hàng chậu cảnh đề trên các bực thềm dẫn vào chánh điện.

Trước điện Phật, gần phía ngoài đặt sáu cái hương án chạm trổ sơn thếp vàng đẹp đẽ, sau mỗi án có ba bửu tọa, là chỗ các vị giới sư an vị khi làm lễ Tán-đàn.

Mặt sau chùa là phương trượng của các vị Giới sư gồm có một dãy ba hương án và các bửu tọa. Phương trượng cũng trang trí bằng vải vàng, sàn lát gỗ. Sau phương trượng là chỗ nghỉ ngơi của Giới sư.

Kế cận phương trượng là giới phòng của các vị xuất gia (Nam), một cái nhà tôn, trong đề ghế bố làm chỗ an nghỉ tĩnh tâm cho các vị nam giới từ xuất gia. (các vị nữ giới từ xuất gia trú tại chùa Diệu-nghiêm kế cận chùa Từ-Hiếu)

Văn phòng và tịnh thất của ban Kiến đàn dựng ở góc hữu chùa.

Tầng dõi cuối cùng (chân dõi) là chỗ dành riêng cho giới phòng các giới tử tại gia; dựng gần cổng tam quan; bên tả là giới phòng của giới tử nam tại gia bằng tôn

hay trại vải, bên hữu là giới phòng của các nữ giới tử tại gia. Văn phòng ban Ngoại hộ và nhà tiếp tân dựng trước giới phòng nam giới tử tại gia. Trạm y tế ở một dãy với nữ giới phòng tại gia. Hai nhà bếp và nhà ăn, một ở sau nhà liêu chùa, một ở sau nhà nữ giới tử tại gia, rộn ràng tấp nập hàng trăm phụ nữ cúng dường công đức.

Dưới hồ bán nguyệt trước chùa, một tượng nổi đức Quan-Âm được dựng lên trên một hòn giả sơn trang nghiêm và mỹ thuật.

Từ trong chánh điện, đến giới trường, và các cơ sở khác của Giới đàn, được thiết lập một hệ thống ánh sáng hoàn bị với vô số là ống đèn neon, Hai mặt cửa tam quan chùa và những hàng thông đầy đó chung quanh chùa đều được gắn đèn neon sáng choang ban đêm. Những bể ni-lông chứa nước uống đủ dùng cho hàng mấy ngàn người mỗi ngày tại giới trường. Liên lạc và thông tin trong Đại-giới-đàn và thành phố Huế thực hiện bằng máy điện thoại thường hoặc bằng vô tuyến điện thoại.

Tứ diện Đại-giới-đàn là lầu trại kế tiếp nhau bất tận của anh em Gia đình Phật-tử từ các quận lân cận về. Suốt con đường Nam-giao Từ-hiếu hơn 5 cây số, anh em thanh niên Phật-tử cũng đóng trại san sát nhau, thường trực canh gác đêm ngày bảo vệ Đại-giới-đàn, bằng những vòng đai an ninh dày đặc.

Đối diện chùa Từ-hiếu là các quán trại của các chị trong gia đình Phật-tử bán cơm chay và giải khát rất đắt hấp dẫn rất đông,

thực khách, và còn nhiều quán tạm khác rải rác trên con đường Từ-Hiếu Nam-giao ngày đêm dập diu khách thập phương trà hội Giới-đàn, trang trí bằng các ống Phật, các dây đèn ú ngũ sắc, các cổng chào, và biểu ngữ «khánh chúc Đại-giới-đàn Vạn-hạnh», cầu chúc «Phật nhật tăng huy, Pháp luân thường chuyển»...

Tất cả những con đường dẫn đến chùa Từ-Hiếu, xe cộ đủ loại nối đuôi nhau chạy như mắc cửi, người bộ hành đông như kiến: ông già, bà lão, anh thanh niên, chị thanh nữ, các em thiếu nhi nối bước nhau tiến về một nẻo Giới-đàn, trong khói bụi đường náo, trời hè oi bức, đê theo dõi Phật sự.

Đến chiều ngày 15-7-65, công việc chuẩn bị Giới-đàn đã hoàn thành đầu vào đầy, và quang cảnh Đại-giới-đàn rợp rỡ và trang nghiêm bắt đầu tỏa rạng trên mây ngọn đồi tịch mịch thơ mộng của Tô đình Từ-Hiếu.

Vào khoảng 8 giờ sáng ngày 16-7-65, đoàn cung nghinh Hòa-Thượng Đàn-Đầu và các vị Giới sư khởi hành từ chùa Báo-quốc vào chùa Từ-Hiếu, một đám rước thắm nhuần màu sắc cổ truyền, đơn giản mà trang nghiêm cảm động. Mở đầu đám rước là các huynh trưởng Hượng đạo sinh và các chị trưởng và thiếu sinh Hượng đạo. Rồi đến các vị tu sĩ đi hai hàng, cầm tràng phan, tích trượng, tù-và và các pháp khí nhà chùa tượng trưng cho uy lực trang nghiêm của chư Phật. Các vị giới tử xuất

gia đắp y vàng chói nhẹ nhàng cất bước theo sau, đôi mắt mơ màng trong tâm niệm. Rồi đến trống đại và chuông đồng do Phật tử gánh, hai vị đánh trống và chuông đều mặc thanh phục áo xanh và thắt lưng đỏ. Và đây ban âm nhạc với những nhạc sanh trjub trọng trong bộ lễ phục áo dài xanh, khăn đóng, dây hạ, vừa đi vừa tấu nhạc cúng dường. Rồi đến một bàn hương án sơn son thếp vàng hương trầm nghi ngút do thanh-niên Phật-tử trong bộ đồng phục màu lam gấm, có hai bảo-cái kết bằng hoa sứ tươi châu hai bên. Tiếp đến hai hàng thiếu nữ áo lam cầm đồ hoa dàn hầu rồi đến thiếu nữ cầm hoa sen hoặc hoa huệ. Đoàn chánh đám rước là xe của các Giới sư. Xe các vị Tôn-chúng đi trước, mỗi vị ngồi trong một chiếc xích-lô do Phật-tử đẩy, và hai thanh niên Phật-tử cầm lọng vàng che. Tiếp đến là xe quý vị Yết-ma, Giáo-thọ, mỗi xe hai thanh-niên Phật-tử cầm tàn theo hầu. Xe của Hòa-Thượng đàn đầu ở sau rất có 2 vị tu sĩ găm phất trần, 4 thanh niên Phật-tử cầm tàn, hai thiếu nữ cầm đồ hoa dàn châu. Hai lớp Phật-tử Hượng đạo tay cầm hoa sen đi cận vệ hai bên đoàn xe của quý vị Giới sư. Theo sau là các vị Ni xuất gia, các nam nữ giới tử tại gia, phái đoàn các quân nhân Phật-tử và hội viên Khuôn hội lân cận. Đoàn cung nghinh đi bộ khoan thai trên một lộ trình dài nhất từ xưa đến nay (ngót 6 cây số) dưới ánh nắng thiêu đốt, trong tiếng chuông trống, nhã nhạc bát âm, tiếng tù và (tiếng ốc), trong hương hoa, màu sắc, trong khói trầm, trong muôn triệu lời cầu nguyện chân thành của mọi

người đang hướng về Đại giới đàn Vạn Hạnh...

Khoảng hơn 10 giờ đoàn cung nghinh Giới sư đến Đại giới đàn Vạn Hạnh giữa ba hồi chuông trống bát-nhã vang dội qua mấy ngọn đồi. Cũng liền đó, phái-đoàn Viện Hóa-đạo đến nơi do chính Thượng-Tọa Viện-Trưởng Tâm-Châu lãnh đạo và gồm có T. T. Phó Viện-trưởng Pháp-Tri, Thượng Tọa Thích Thiện-Minh, Tổng Vụ Trưởng Thanh-niên và sinh-viên P. T., Thượng-Tọa Thích-Trí-Tĩnh Tổng-vụ-trưởng Tổng-vụ Tăng-sự, Đại Đức Nhật-Thiện... và cuộc tiếp đón phái đoàn bắt đầu ngay trên chánh điện chùa Từ-Hiếu.

T. T. Thích Mật-Nguyễn. Chủ Đoàn Ban Kiển-dàn Vạn-Hạnh, dạy chúc từ chào mừng phái đoàn Viện Hóa-Đạo, các vị Hòa Thượng Thượng-Tọa Đại Đức Tăng Ni, xưng tán truyền thống lập Đại-giới-đàn lần này là lần thứ 2 cũng tại chùa Từ-Hiếu cách lần trước 42 năm và giải thích ý nghĩa của Đại-giới-đàn Vạn-Hạnh, « Đại-giới-đàn được mệnh danh là Vạn-Hạnh. T. T. Thích-Mật-Nguyễn nói — chính là đề nhắc nhớ một vị Cao Tăng đời Lý, tam-giáo tinh thông, ngũ minh quán triệt, thực thi hạnh Bồ Tát, tùy duyên hóa độ cứu khốn phò nguy đem lại vinh dự muôn đời cho đạo-pháp và dân tộc » — và « Giới-đàn lấy tên là Vạn-Hạnh còn có nghĩa tiêu cao giới luật là một diệu-môn đứng hàng đầu trong Vạn-Hạnh, vậy muốn chấn hưng đạo-pháp, lợi lạc hữu tình tất nhiên phải có Giới-đàn truyền giới ». T. T. Mật-Nguyễn cho biết thêm thành phần các giới tử xuất-gia gồm có 100 vị phát nguyện

thọ giới Tỳ-kheo và Bồ-tát giới đa số là đồng chơn xuất gia chỉ có vài vị trung niên sau một thời gian sám hối và tinh tấn tu tập tại các chùa nay được thầy nhận làm giới tử. Về giới-tử tại gia, T. T. Mật-Nguyễn nêu lên một đặc điểm hiếm có là thành phần các giới tử thọ giới Bồ-tát và thập thiện tại gia rất rộng rãi và đông đảo đủ mặt các Phật-tử khắp các giai tầng trong xã-hội: quân-nhân, công-tư chức, giáo chức, sinh-viên, công-thương, chuyên nghiệp, già có trẻ có, cả nam lẫn nữ; thành phần giới-tử tại gia như thế đã nói lên được ý nghĩa giới Pháp bình đẳng và sự trưởng thành của Phật-tử VN đã ý thức được vấn đề thọ giới là sự kiện quan trọng trên đường tu tập cho tất cả mọi người.

Thượng Tọa Viện trưởng Hóa-Đạo Thích-âm-Châu đã ứng khẩu đáp từ, tán thán công đức Đại giới đàn Vạn-hạnh và huấn thị như sau :

Tương lai đạo pháp — Ngài nói — là ở chỗ xây dựng Tăng-tài đầy đủ giới định huệ để lãnh đạo hơn 8 triệu Phật-tử ở miền Nam này, cần phải đào tạo Tăng-tài đề cương ứng ft nhất là một vạn vị tăng ni mới tạm đủ hướng dẫn tinh thần cho con số Phật-tử đông đảo kia. Ngài nói tiếp :

Lòng tin Phật càng ngày càng lan rộng, trong đại giới đàn này 1200 giới tử tại gia thuộc đủ thành phần phát nguyện thọ giới, điều đó chứng tỏ của Phật rộng mở cho tất cả, chứ không dành cho riêng ai, sự tu tập là chuyện của kẻ xuất gia cũng như người tại gia. Ngài kết luận hùng hồn và thực tế: Giới luật là Thầy của chúng ta. Nhưng

Tôn Tỷ-kheo tiếp nhận y, bát và tích trưng lãnh nhiệm vụ thiêu long thánh chủng, hồng pháp lợi sanh...

T.T. Thiên-Ân và hai vị sư Nhật đến viếng Giới-Đàn

muốn cho xứng đáng, phải thực tu, thực học, thực hiểu, thực hành; nếu giả hiệu thì chỉ có hại, không lợi cho mình và cho ai hết. Giới luật hướng dẫn cho hành động, giới luật là kim chỉ Nam để khỏi sai lầm. Đạo pháp và dân tộc trường tồn nhờ thọ và trì giới luật, và nhờ có giới luật mà sinh trường Vạn-hạnh, Tinh thần của Phật tử chúng ta phải là một tinh thần Vạn Hạnh.

Tiếp đó là lễ trao phù hiệu Đại giới đàn Vạn-Hạnh cho Thượng-Tọa Viện trưởng và quý vị trong phái đoàn Viện Hóa-đạo để kỷ niệm ngày Khai Đạo.

Ngày đầu (16-7-65) sau khi kiểm điểm danh sách giới tử, cung an chức sự và kiết giới, đến 5 giờ chiều là buổi lễ khai đạo giới tử do Thượng Tọa Thích Thiện Siêu Trụ trì chùa Từ-dâm Đạo trách pháp sư khai đạo giới tử thuyết pháp cho toàn thể giới tử xuất gia về giới luật (Theo Luật Nhà Phật, trên nguyên tắc những người ngoài không được đứng gần để nghe những buổi khai đạo truyền giới hầu giới luật được thanh tịnh trang nghiêm, cũng vì lẽ đó đặc phái viên không tương thuật được cuộc thuyết pháp theo nghi lễ này. Tối ngày này, các vị Sa-di và Sa-di-ni luân phiên tụng luật, tiếp theo là các vị Giới sư vấn luật. (Những lễ nghi này người ngoài không tham dự được).

Ngày thứ hai (17-7-65, tức 19 tháng 6 âm lịch nhằm ngày vía Đức Quán-Thế-Âm) mở đầu bằng lễ bạch Phật khai chung bằng từ cao năm và từ 8 giờ sáng các giới sư làm lễ Tấn đàn cho các giới tử thọ giới Tỳ kheo Ni. Các

vị Giới sư an tọa sau những bàn hương án, hướng ra phía giới trường Chúng tôi được biết tên danh liệt vị Hòa Thượng, Thượng Tọa sung vào Giới sư trong Đại giới đàn Vạn-hạnh như sau:

Đàn đầu Hòa Thượng: Giác-Nhiên Hòa Thượng chùa Thuyền-tôn.

Yết-ma: Viên Quang A-xà-lê.

Giáo-thọ: Đôn-Hậu A-xà-lê.

Trì-Thủ A-xà-lê

Tôn-chứng: Hòa-Thượng Giác-Nguyên.

Hòa-Thượng Chơn-Thiệt

Hòa-Thượng Giác-Hạnh.

Thượng-Tọa Mật-Hiền

Thượng-Tọa Huyền-Không.

Thượng-Tọa Diệu-Hoàng

Thượng-Tọa Lương-Bật.

Luật-sư: Thượng-Tọa Thích-Trí-Tịch.

Dẫn-thỉnh: Thượng-Tọa Quang-Diệp

Thượng-Tọa Đức-Tâm.

Buổi trưa, là lễ cầu nguyện Quốc thái dân an, có Thiếu Tướng Nguyễn-Chánh-Thị Tư-lệnh Vùng I chiến thuật kiêm Đại biểu Chánh-Phủ và quý vị chỉ huy văn võ cao cấp đến dự lễ cùng một phái đoàn đồng đạo các vị sĩ quan, và tất cả đồng bào các giới đến tham dự đông đủ.

Buổi chiều tiếp tục làm lễ Tấn

dần Tỳ kheo, và buổi tối làm lễ Tấn đàn Tỳ kheo ni.

Suốt đêm 17-7-65 từng đoàn Tăng sĩ và Phật tử mang đèn đuốc đi tuần tiêu khắp ngọn đồi Đại-giới dần tung kinh cầu nguyện suốt năm canh, theo cổ lệ. Thật là một cảnh tượng kỳ diệu và vô cùng cảm động, tưởng chừng đi vào một thế giới an lạc êm đềm và hoàn toàn giải thoát. Thức suốt năm canh đi lưu động tụng niệm như thế, các Phật-tử nằm lịm trong giây lát bên thêm một cổ tháp, hoặc trên một gò cỏ, hoặc tựa vào một gốc thông già thiếp giấc trong sương bình minh, đề rồi bừng dậy trong một ngày mới, .. sau một đêm đã dâng lời cầu nguyện, thấu Trăng sao...

Ngày 18-7-65 (20 tháng 6 Ất-Tỵ) buổi sáng gồm có phần Tấn đàn Bồ-tát xuất-gia, tại gia và Thập thiện giới.

Tiếp đến là Đại lễ cầu nguyện Phật nhật tăng huy, pháp luân thường chuyển và truy niệm các Thánh-tử-đạo, toàn thể Phật-tử được tham dự. Đến Ngọ là lễ Trai Tăng. Đến hoàng hôn là lễ Chẩn-tế cầu siêu trận vong chiến sĩ và nạn nhân chiến tranh có đóng đủ Phật-tử tham dự. Hàng xuất-gia và tại gia và toàn thể Phật-tử đã vận dụng tất cả tinh thần giới luật cao cả và dũng mãnh tập trung tư tưởng và tâm niệm mạnh mẽ cầu xin Tam Bảo giải thoát cho chư tôn liêng, hộ trì chánh pháp và dân tộc trường tồn.

Đến gần khuya, là lễ Nhiên hương cúng Phật. Có lối 200 vị

xuất-gia và tại-gia vừa thọ giới phát nguyện nhiên hương cúng Phật, trong số có 60 vị phái nữ. Hàng xuất-gia quy cúng ba hương và hàng Bồ-tát tại gia dâng cúng một hương, trong tiếng niệm Phật chuyển động mười phương. Lễ nhiên-hương này có hai vị Đại Đức Nhật-bản là Yuki Yamamoto và Naichi Saito từ Đông kinh đến khảo sát Phật-giáo VN tham dự.

Đến nửa đêm là lễ tạ Phật và trích chung bãng trong niềm hoan hỷ tràn lan và sâu rộng của tất cả Phật-giáo đồ xuất gia và tại gia. Một niềm hy vọng mới đang dâng lên, một luồng gió mới ngào ngạt đạo vị vừa thổi lên. Với giới luật là thầy, một lớp người thọ giới luật đang vươn lên nhận lãnh những trách nhiệm mới, đề cúng dường chư Phật và chúng sanh một tâm nguyện sắt đá: cứu khổ đem vui.

Ngày 19-7-65 (21 tháng 6 Ất-tỵ), bắt đầu từ 7g30 sáng cử hành lễ phát giới điệp và lễ tạ Hòa-thượng và các vị Giới sư. T.T. Thích Đôn-Hậu, Chánh đại diện miền Vạn-hạnh đọc chúc từ tán thán công đức liệt vị Hòa-thượng, chư Tăng và Phật-giáo-đồ đã góp sức góp lòng nên Đại-giới-dàn Vạn-hạnh được thành tựu viên mãn. Thượng-tọa nói: Hơn tất cả Đại-giới-dàn nào khác từ trước đến nay, Đại-giới-dàn Vạn-hạnh đã truyền giới được cho ngót 2000 giới tử xuất gia và tại gia, đó là một con số kỷ lục nói lên nội tâm dũng cảm của giới tử càng ngày càng đông đảo hoan hỷ nập thọ thọ giới. Nguồn sống của chư Phật nằm trong lòng các vị tân thọ giới. Được thân người lãnh

thọ giới luật của chư Phật là đi vào địa vị của chư Phật. Thọ giới của phái trí giới đó mới là điều quan trọng, mới lợi lạc quần sanh. Thọ giới cũng là phát đại nguyện hộ trì chánh pháp và dùng chánh pháp để thăng hóa xã hội, quốc gia và dân tộc, Phật hóa gia đình. T.T. Đôn-Hậu kết luận huấn thị tất cả các giới tử xuất gia và tại gia bền tâm vững chí trong sứ mệnh trên, "không vui lúc thịnh, không buồn lúc suy", đó là con đường Vạn-hạnh mà tất cả phải noi theo.

Vị Thủ-sa-di giới trưởng, Đại Đức Thích-Quang-Minh vừa được Hòa - Thượng Đản - Đầu Thích-Giác-Nhiên truyền cho y bát và tịch trọng Tỳ-kheo buổi chiều hôm trước, đã thay mặt toàn thể giới tử đọc chúc từ tri ân liệt vị giới sư truyền trao giới pháp và nhiệt liệt tán dương Đại giới đàn đã thực sự đóng góp nhiều cho đạo pháp và dân tộc. Vị tân Tỳ-kheo với một giọng vừa kiên quyết vừa cảm động phát nguyện sẽ cùng nhau đem giáo-lý của Đức Phật hàn gắn mọi đau khổ, đem lại an vui và giải thoát cho mọi người, nêu cao tinh thần thọ trì giới luật, giữ vững tinh thần Giới-đàn Vạn-Hạnh bất diệt và đồng phục vụ chánh pháp và dân tộc.

Tiếp theo, Thượng Tọa Thích Trí-Tịnh, Luật sư của Đại giới đàn và Tổng vụ trưởng Tăng sự Viện Hóa Đạo, đã nhân danh Đức Tăng

Thống và T.T. Viện trưởng Viện Hóa Đạo, cấp phát Giới điệp tượng trưng cho một số giới tử xuất-gia và tại gia. Thượng Tọa khuyến bảo vẫn tất mà đầy đủ ý nghĩa: Tinh thần thọ, học, trì giới mà còn mãi trong thân người là một cách đền đáp ơn Phật và Giới sư. Giới luật còn, đạo Phật còn.

Liên đó, các giới tử xuất gia và tại gia làm lễ tạ Hòa-Thượng Đản Đầu và liệt vị Giới sư. Đoàn, là lễ cung tiến lên Giới sư những phẩm vật cúng dường.

Ba hồi chuông trống bát nhã lọt trời lên, những âm thanh hùng lực từ bi như vui reo một Ngày mới, một biển chuyên đạo pháp vô cùng trọng đại của Đại giới Đản Vạn Hạnh vừa thành tựu công đức cung cấp thêm cho giáo hội cho Phật giáo đời, cho xứ sở và dân tộc những sứ giả mới đầy quyết tâm và dũng cảm của TỈNH THƯƠNG và GIẢI THOÁT.

Ban nhạc bát âm trời khúc tiêu thiền, tất cả những người con Phật làm lễ tiễn đưa Hòa Thượng Đản Đầu và liệt vị Giới sư, với những nghi lễ long trọng như lúc cung nghênh.

Và bây giờ đây, toàn thể Phật giáo đang vươn mình lên đề chờ đón lấy những tia sáng đầu tiên sắp tỏa rạng của tinh thần Đại giới Đản Vạn Hạnh... với biết bao kỳ vọng, biết bao lời chúc tụng thành công vô cùng tha thiết.

Lời cảm tạ

của Thượng-Tọa Đại-diện Miền Vạn-Hạnh

Kính bạch Hòa-thượng Đản-đầu, chư vị Giới-sư,

Kính bạch Thượng-tọa Tổng-vụ Tăng-sự Viện-Hóa-đạo,

Kính bạch chư T. Tọa Đại-đức trong ban Kiến-đàn, quý vị trong ban ngoại-hộ Đại giới-đàn miền Vạn-Hạnh,

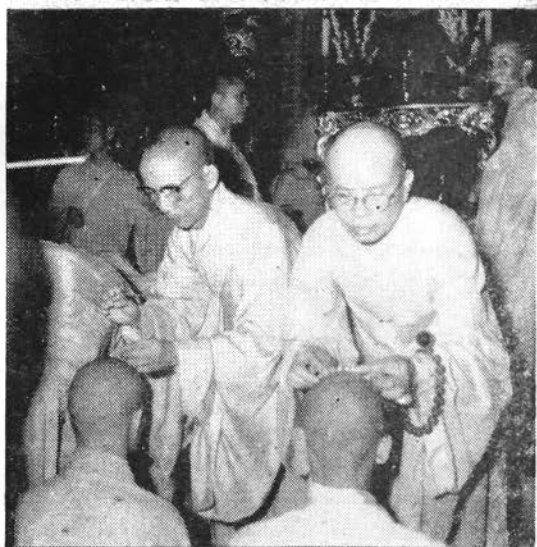
Cùng các giới-tử,

Được sự chuẩn y của Tổng-vụ Tăng-sự, Đại giới-đàn miền Vạn-Hạnh chúng tôi đã tổ chức và đến nay đã được viên-mãn. Vinh-hạnh hơn nữa là trong Giới đàn này được T. Tọa Viện-trưởng, T. Tọa Tổng-vụ Tăng-sự và quý vị phái đoàn viện Hóa-đạo đã quang-lâm chứng-minh và tham dự khiến cho Giới đàn được tăng thêm phần trang-nghiêm, trọng thể. Nhân danh miền Vạn-Hạnh, chúng tôi thành-kính tạ ân và cầu Tam-bảo gia-hộ quý vị thân-tâm thường lạc, Phật sự viên-thành.

Suốt 4 ngày trường, ngôi chùa Từ-hiếu cổ kính này đã bừng lên ý sống: ý sống mãnh liệt của gần 2 nghìn giới tử đã tập trung và gạn lọc tư-tưởng của mình, cầu thân-tâm thanh-tịnh để thọ Phật giới. Và khi đã thọ Phật-giới tức là đã bước vào địa vị của chư Phật.

Chúng ta đang đứng trước sự việc quan trọng ấy, cái sự quan trọng của mãnh lực nội tâm, của ý chí và nhất là sự dũng-cảm của giới-tử sẽ phải đương đầu với mọi cám dỗ để trì-giới và để đem lại phước-lợi cho thế-gian.

**TT Thích Trí
Thủ và TT
Thích Một
Hiền hộ
hương trong
khi Giới tử
nhiên hương
cúng dường
Tam Bảo**

**Giới tử lãnh
thọ Giới-Đệ**

Kính bạch Hòa-thượng Đản đầu và chư vị Giới-sur, gần hai nghìn giới-tử đã chơn thành phủ-phục trước quý vị để cầu mong nạp thọ tịnh giới là niềm hy-vọng ở tương lai đạo pháp mà quý vị hằng mong ước. Niềm hoan-hỷ từ giới tử đến thập-phương thiện-tín đã chứng minh sự lợi-lạc tinh thần, sự thanh-tịnh của quý vị trao truyền. Thay mặt tất cả giới-tử và thập phương thiện tín chúng tôi xin thành kính ghi tạc thâm-ân của quý vị và cầu chư Phật gia hộ quý vị thân-tâm an-lạc, phước trí trang-nghiêm.

Thưa quý vị trong ban Kiến-đàn, ban Ngoại-hộ,

Giới-đàn này được trang-nghiêm, huy-hoàng rực-rỡ là do công-đức của quý vị hơn thảng trời nay. Không ai là không biết, không ai là không cảm thấy những lo-lắng, những mệt nhọc, những sắp đặt từ bên trong ra bên ngoài, từ cái đình nhỏ nhiệm cho đến cái rạp to lớn, nhất nhất cái gì cũng được kiến tạo trong sự hăng say của tinh thần hộ pháp hộ-giới. Cái tinh thần ấy, cái năng-lực tận-tụy ấy đã đem lại cho Giới-Sur, giới-tử nhiều trợ duyên để Đại giới-đàn hôm nay thành-tựu viên-mãn. Để cảm ơn quý vị, chúng tôi xin hồi-hướng công-đức lên Tam-bảo cùng pháp giới chúng sanh, cầu chư Phật gia hộ quý vị đồng mãnh hơn nữa để tiếp dẫn hậu lai và hộ trì chánh pháp.

Các giới tử thân mến,

Tôi đang nghe trong thân tâm các giới-tử sự rất-rào của nguồn sống Chư Phật mà riêng tôi 43 năm trước đây cũng tại ngôi chùa cổ kính này tôi cũng đã làm cái công việc và cũng đã suy nghĩ như các giới tử hôm nay. Đức Thế Tôn đã dạy: « Nhân thân nan đắc, giới-pháp nan phùng » quý vị lấy làm hạnh-diện vì quý vị được thân người lại được lãnh giới pháp của Phật. Thêm vào đó, quý vị lại bắt đầu đi vào địa vị của chư Phật bằng cách chí tâm thọ giới, và sau khi đã thọ giới, đoạn đường hệ trọng thứ hai là phải trì giới. Chính sự trì giới mới thật là quan trọng và khó khăn; Chính sự trì giới

mới chứng minh được cái đức hạnh cao cả của Phật-tử. Giới là ngọn đèn soi sáng hành động, là ngọc anh lạc trang nghiêm pháp thân, là kho tàng vô lượng công đức. Thọ giới và trì giới để hoằng dương Phật pháp, lợi lạc quần sanh, đó là sứ mạng của kẻ xuất gia.

Còn công hạnh kẻ tại gia là phải đi đầu trong công cuộc hộ trì chánh pháp. Hộ trì bằng nhiều cách, nhưng điều căn bản nhất là tự mình phải giữ gìn tịnh-giới đã thọ để rèn luyện đạo-đức bản thân, Phật-hóa gia-đình để tiến tới Phật-hóa xã-hội hầu kiến-tạo một nhân-gian tịnh-độ cho cõi Ta-bà ác-trước này. Thọ-giới là phát đại-nguyện mà đại-nguyện của chúng ta không ngoài tạo một nền an lạc cho quốc-gia, xứ-sở và nhân-loại.

Kính thưa toàn thể quý vị,

Tổng-hợp các công đức trên đây, chúng tôi xin thành kính gọi lại di-ngôn của Thiền sư Vạn-Hạnh trước khi tịch mà Đại-giới-đàn này là mang danh-hiệu Ngài :

« Thân như điện-ảnh hữu hoàn vô,

Vạn mộc xuân vinh thu hựu khô,

Nhiệm vận thịnh-suy vô bổ-úy,

Thịnh-suy như lộ thảo đầu phôi... »

Nếu cái thân-mạng này chỉ như một làn chớp, có rồi cũng trở về không, chẳng khác nào cỏ cây mùa xuân tươi tốt nhường ấy mà thu qua lại rụng ròi thế kia... Thịnh-suy, cũng như thế, cho nên không sá chi suy thịnh của cuộc đời. Thịnh-suy chẳng khác nào như những hạt sương phơi đầu cành mà thôi.

Lời của Ngài Vạn-Hạnh đặt lại cho chúng ta một triết-lý hành-động, sự hành-động không vụ ở thịnh-suy, không vui lúc thịnh không buồn khi suy mà chỉ biết hành-động theo lẽ phải để kiến-tạo cuộc đời.

Đó là con đường của giới tử, con đường của toàn-thể Phật-tử chúng ta mà Đại-giới-đàn này đã nối bao nhiêu Đại-giới-đàn khác để cho Phật-pháp trường-tồn và rạng-rỡ thêm lên.

Nam Mô Bốn-Sư Thích-Ca Mâu-Ni Phật

QUAY PHIM . . . Đại Giới-đàn V. H.

(Độc phát viên Liên Hoa)

Một chút lịch sử và một ngẫu nhiên

Cuối thế kỷ thứ 19, một Đại-giới-đàn được thiết lập tại chùa Báo - quốc năm Giáp Ngọ triều Thành - thái (1894), 30 năm sau, Lê-Bộ Thượng-thư Đại-thần tâu lên Hoàng-Đế Khải-dĩnh tại ngày 12.6.1924, xin chuẩn y cho Hòa-Thượng Nguyễn-Tuệ-Minh và Chư-tăng mở Đại-giới-đàn truyền giới tại chùa Từ-Hiếu.

Đại-giới-đàn Từ-Hiếu khai mạc ngày 16.7.1924 đến ngày 19.7.1924, (từ 15 tháng 6 Âm lịch năm Khải-dĩnh thứ 9) có 300 vị xuất-gia thọ giới; 50 vị thọ giới, sa-di, 100 vị thọ giới Tỳ-kheo và 150 vị thọ giới Tỳ-kheo Bồ Tát cùng 150 giới tử tại-gia (Tài liệu Amis du Vieux Huế quyền số 4, tháng 10.12.1924).

Hơn bốn mươi hai năm sau, là Đại-giới-đàn Vạn-Hạnh, cũng thiết lập tại chùa Từ-Hiếu, và có một sự ngẫu nhiên kỳ lạ là thời gian Đại-giới-đàn Vạn-Hạnh trùng hợp với thời gian Đại-giới-đàn Từ Hiếu, nghĩa là cũng khai-mạc từ ngày 16.7 đến 19.7 dương-lịch và cũng thuộc về tháng 6 âm-lịch.

Phải chăng sự ngẫu nhiên trùng hợp kỳ lạ này là một tâm niệm đã được đúc kết vững chắc thành một truyền thống?

Vài con số về Đại-giới-đàn Vạn Hạnh

Tò chức Giới đàn đã đòi hỏi sơ sơ vài con số khá hùng hồn :

Đinh đóng và giầy thép cột (chưa đủ) 4000\$
Tôn (ai cũng bảo và tán dương là thứ tôn «khử nhiệt») 2000 tấm.

Lồ-ô: 6000 cây
Diây điện 5000 mét
Ván 800 tấm
Vải vàng 20 cây
Đèn ú 1000 cái
Đèn neon 130 ngọn

Nhân công có tính tiền mỗi ngày 50 người (làm từ 20 tháng 5 dương lịch đến ngày khai mạc Đại-giới-dàn)

Sở nhân công cũng làm trong khoảng thời gian đó, không lương là 100 người mỗi ngày.

Đòn tay và cột gỗ, cùng các vật hạng khác chưa nói đến.

Một sự cố gắng phi thường, trong tinh thần «cúng dường» vượt bực, với những phương tiện gần như là không có chi cả, mà rồi chỉ cũng có, cải biến ngọn đời hẻo lánh tịch mịch chùa Từ-Hiếu thành một thủ đô AN LẠC, với GIỚI LUẬT làm thủ tướng.

Nhà thợ giới... giới trường

Tất cả những tay thợ khéo đều góp sức trang hoàng nhà này vô cùng lộng lẫy. Thế mà cũng vì chuyện một danh từ mà có cuộc cãi... (không! thảo... luận) hơi gây cản giữa những thiện chí và những thiện chí. Sở là cái tiền đường đẹp để vừa làm xong, có anh em mô đó ưng viết ít chữ mệnh danh là «Nhà thợ giới», lại bị anh em khác hoảng hốt «la làng» lên là không hợp, phải viết cách khác «thê», mà cách khác «thê», thì chẳng ai biết ra rằng cả. Rốt cuộc, có vị đề nghị: thôi thì gọi là «giới trường». Chừng đó, lương bạn đồng ý, việc êm.

Nước chảy trên non... điện dưới hồ

Trên tầng cao nhất đời chùa Từ-Hiếu, có ba vựa..

nước ni-lông óc nóc, uống mấy cũng không hết sẵn sàng phục vụ Giới đàn, Hầy tưởng tượng cả một công trình vận chuyển công phu như tiếp tế « xăng » giữa các phi cơ trên trời!. Điện thì du sơn dự thủy tha hồ, khi nằm trên thân các cột thông già, trên những cây cồ thụ, trên công tam quan chùa rêu phong cồ kính, sáng rực trong các ống đèn néons khi thì chạy xuống hồ bán nguyệt trước chùa soi ao thất bảo. Đây đủ vui vẻ quá! Điện và nước, những tiện nghi của văn minh cũng đang cúng dường công đức phục vụ Giới đàn... để quy nạp những phương tiện của thời đại vào những mục đích tốt lành.

Khi người Phật-tử đã bừng dậy được, thì ở đâu cũng là ánh sáng tràn trề, ở đâu cũng là nước uống ngọt vị cam lồ ;

Giới phòng, giới-tử

Ở tầng thứ ba đối Từ-Hiếu, phía sau điện Phật là giới phòng của các vị xuất-gia (Nam) ở tầng thấp nhất của Giới đàn là giới phòng của nam giới tử (bên tả) nữ giới tử (bên hữu), các vị nữ giới tử xuất-gia thì ở riêng một cấm cảnh tại một chùa nhỏ trước Giới đàn.

Sự sắp đặt hợp lý và đầy ý nghĩa. Trong tinh thần bình đẳng vẫn có những phạm bực. Giới tử xuất-gia là ở trong chùa của Phật thì giới phòng ở sau chùa, tại tầng cao nhất của ngọn đồi «giác ngộ» là phải rồi, giới tử xuất-gia các Ni cô cần phải thọ nhiều tế giới tế hạnh thì ở riêng biệt một chỗ, còn giới tử tại gia mới đi và cửa Phật thì đóng hai bên tả hữu cửa tam quan là phải quá! Phạm vị phân minh, giới luật mới trang nghiêm, mới tận tu hợp lý.

Con đường Nam-giao - Từ-Hiếu

«Deanh trại» chạy dài suốt hơn năm cây số hai bên đường Nam-giao Từ-Hiếu.. Cắm trại 100% cũng như ai. Thanh niên Nam nữ các Gia đình Phật-tử Huế và các quận phụ cận, suốt ngày đêm cắm trại bảo vệ Giới đàn. Khi giới ở đây là hai bàn tay không, với giới luật trang nghiêm trong tinh thần Bi Trí Dũng, và một hương án Phật cho mỗi trại!

Thế mà anh chị em chẳng có sợ ma, mà suốt thời gian

Đại-giới-dàn, cũng chẳng thấy ma nào bén mảng. Tinh thần Từ bi vô úy thì đã được thử thách và thí nghiệm lần nữa trong Phật sự này, và anh chị em đã được dịp xác nhận thích thú lần nữa là: vì vô úy nên khỏi phải « úy » và lòng nhiệt thành bảo vệ chánh pháp mạnh hơn tất cả mọi thứ khổ giới.

Trại cơm chay chạy quá trời

Trại cơm chay của Gia-dình Phật-tử trên ngọn đồi đồi diện Giới-dàn nghe đâu quá chạy. Khách vô ra nườm nượp « ê, nì » làm không kịp tay. Những bàn tay của các chị quá oái, những cặp chân chạy quá mệt, Cảnh đẹp « dưới cùm thông già một bát chay », trong không khí Đại-giới-dàn « thấm nhuần đạo vị lương hăng say », thì ăn chay quá ngon lành; thảo nào mà không đất khách. Chắc là không có chuyện « nhất bồn vạn lời » nhưng mà nghe nói lời cũng kha khá.

Thật ít thấy những quán ăn ngoài trời được đông đảo thực khách chiếu cố như ri. Nếu mà phổ biến rộng rãi được cái « thích » ăn chay cho nhiều nhiều hơn nữa, cho vào nhiều dịp hơn nữa, chắc rồi người ta cũng lo mận, dờ sát sanh, và một nghệ thuật gia chánh mới, nghệ thuật nấu chay, sẽ càng ngày càng phát triển, chị em mình sẽ có nhiều việc làm đó.

Lê-chàng-Ràng, Lê-lấn-xấn:

Cũng hãy còn thấy các cậu xum xoe, chàng ràng, lấn xấn, quan trọng một cách vô cùng vô ích bên lề Đại-Giới-dàn. Như trong đoàn cung-nghinh Giới-sư chẳng hạn, chứ mình mặc áo mực chít đi chàng ràng chen vô hàng ngũ các đoàn thể Phật-tử làm cái chi hề? Ngó lổn chổn mất khéo và mất trật tự nữa. Nếu mình có « phụ trách » cái chi ở đó, thì cứ đứng bên ngoài phụ trách cũng được chứ. Lại còn ở một vài chỗ trong Giới-dàn, thỉnh thoảng, người ta gặp vài ba vị quá chi là « nghiêm nghị » quá chi là « lạnh lùng » đến « oách » làm cho người ta phải sợ mà mất vui. Không biết quý ngài nớ giữ phần hành chi, hay là không giữ phần hành chi cả, mà long trọng uy nghiêm đến thế. Mấy mà, chức sự tại Đại-giới-dàn vẫn nằm vững được những tiêu chuẩn của đại Phật-sự này, nên người ta quên được cái buồn tủi nhỏ, mà ghi nhớ mãi được những công đức to, hoan hỷ

tinh thần Đại giới-dàn được thành tựu, truyền, thọ, học trì giới luật để mà đem vui cứu khổ, chứ không thể để làm bất cứ một cái gì khác.

Đoàn «bạch y» làm việc:

Ban y sanh của trạm Y-tế Đại-giới-dàn làm việc hằng hái thật. Bác y sư đi trước mặc bờ lu trắng, đội mão vải trắng 5 hay ba y sau mặc bù-lu-dông trắng cũng đội mão trắng đi theo sau, người bưng một khay thuốc nặng đến rơi tay, người bưng khay «xơ ranh» cũng nặng không kém, người phò «ống nghe», đi nhịp đều mai chiều trưa tối tiến vào các giới phòng để truy kích ma bệnh đang xâm nhiễm một số giới-tử. Cả ngày lại còn phải bận rộn nhiều công việc khác, là việc giữ gìn vệ sinh. Việc đó là như thế này: bác «y-trưởng» và đoàn tùy tùng trong bộ «bạch y» mỗi người cầm một cái que tre vót nhọn đi lũng giầy lộn, vớ chuỗi, rác xóc bỏ vào sọt đem đi đổ.

Việc như rửa đó. Ai cũng thấy rồi, và cảm phục quý phái đoàn y tế lắm lắm.

Con Phật giữ chặt Đại-giới-dàn

Cả bốn mặt chùa Từ-hiếu, sau những lũy tre, dưới hàng thông vi vu nhan nhãn những lều vải, những chiếc võng du đưa ngày đêm không trề biếng anh em Phật-tử canh trực hộ giới thành một vòng đai chặt chẽ. Không biết bao nhiêu là con mắt đang nhìn vọng trông chừng, không biết bao nhiêu là con tim khối óc nhiệt thành và trí lực sẵn sàng khám phá và chặn đứng mọi mưu toan phá hoại bất cứ từ đâu đến. Những người chiến sĩ không súng đó, những người quả cảm bắt bạo động đó đã thành công nhờ lòng tin ngưỡng mãnh liệt. Đại-giới-dàn được yên ổn và kẻ ác nhâu phải chán nản nên cũng tránh được thêm tội ác. Công đức của anh em Phật-tử lợi kỷ lợi tha là thế.

Người chiến sĩ hướng về Giới-dàn

Lăn lóc ở nhà bếp những bao gạo ghi giòng chữ triu mến «Tông y viện Duy-Tân kính tặng». Những chiến sĩ Tông y-viện D.T. thiết tha theo dõi Giới-dàn với một tấm lòng thành đẹp đẽ, nhìn một phần gạo cúng dường Giới-dàn Vạn-hạnh.

CỦI KHOAI TRÁI BÍ

Đó là của dâng cúng cao cả nhất, tội nghiệp thành thiết nhất của người dân nghèo xơ nghèo xác. Những lễ phẩm vô cùng trang trọng của những tấm lòng thuần nhất dân tộc tính, sáng sủa đạo hạnh, Bó rau, ngũ cốc, một ít hoa quả, do tay người dân lao động sản xuất với mồ hôi nước mắt! Xin hưởng về những kẻ đó!

Hàng rào danh dự hơi lộn xộn chút

Khi đoàn cung nghinh Giới sư sắp sửa đến Giới-đàn, hàng rào danh dự của một gia đình thanh niên P.T. nào đó suýt nữa bị vỡ rào. Có mấy em đã cãi nhau to tướng và đã có những ngôn ngữ khá lạ tai. May mà anh chỉ huy tốp kíp và vui vẻ lại cả làng...

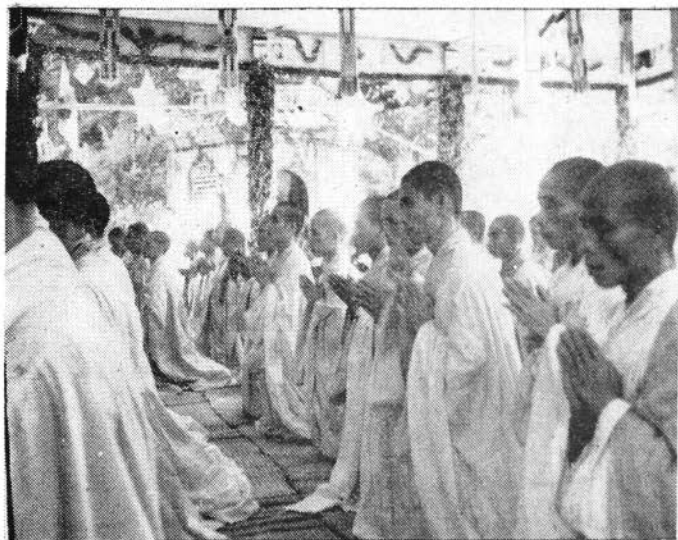
Khi đó có lẽ các em dương cuộc lãng quên là mình đang đóng vai làm « danh dự » cho kẻ khác, may mà nhớ kíp không thì còn làm danh dự cho ai được nữa.

Đọc kinh lạy Phật bên hồ và...

Một pho tượng Đức Quan-Âm được dựng nổi lên giữa hồ bán nguyệt trước chùa trang nghiêm và tráng lệ, xui lòng quy ngưỡng. Ban đêm đèn neon chiếu sáng càng tăng thêm vẻ huy hoàng. Phật-tử sắp quanh hồ đánh lễ và tụng kinh. Có nhiều bà xuống ngay dưới hồ cầu nguyện và múc nước uống hoặc xin nước vào chai mang theo, hoặc rửa mặt nhỏ mắt. Cảnh tượng rất cảm động thành thiết cầu xin cứu khổ cứu nạn. Nhưng mà nước hồ đục vẫn khó biến thành thánh được bởi một vài khoảnh khắc cầu nguyện của các bà. Không khéo uống nước nhiễm độc về thêm bệnh rồi lung lay lòng tin chăng? Cầu nguyện, sám hối nghiệp chướng và uống thuốc chữa bệnh là hợp lý hơn cả.

Một bà già 80 thọ Bồ-tát-giới

Bà già sóm sém da bọc xương mà tinh thần thọ giới mạnh mẽ phi thường: bà nguyện thọ giới Bồ-tát tại gia và xin quy hương cúng Phật. Bà thân nhiên như một việc rất đơn giản, vì bà hiểu hơn ai hết tha chậm còn hơn là không bao giờ cả.

Giới tử thành kính lãnh thọ giới-pháp

Thọ giới... là «khô»

Trước nữ giới phòng tại gia, hai bà thảo luận về thọ giới.

Một bà: Thọ giới là sướng lắm!

Bà khác: Thọ giới là rất khô...

— ? ?

— Là vì thọ giới rồi, thì phải trì giới, muốn trì giới cho có kết quả, phải tranh đấu gian khổ với thói quen tật xấu, đề khởi «ngựa quen đường cũ»

— Khô như thế thì sao bà lại thọ giới?

— Thọ giới đầu khô, sau sướng nếu giữ giới được trọn.

Câu chuyện nghe lóm mà có ý nghĩa sâu xa: chịu kham khổ để được an vui.

Ngáp dài rồi thiu thiu luôn

9 giờ tối, một phóng viên báo nọ đến giới phòng nam giới tử tại gia chào hỏi lễ mễ một giới tử đang nằm dài trên sạp gỗ. Anh phóng viên yêu cầu ông giới tử này cho biết cảm tưởng về Đại-giới-đàn, ông giới tử ngo ngoác nhìn người đối thoại, ngáp ngừng một chốc rồi... không phải để trả lời cuộc phỏng vấn đột kích đó, mà để lại ngáp lên một tiếng dài náo nức, rồi nhắm nghiền đôi mắt thiu thiu luôn.

Đến lượt anh phóng viên ngo ngoác, ngáp ngừng một chốc rồi cũng rút lui trật tự có lẽ cũng để ngáp và ngủ trừ chứ biết làm sao được? Có lẽ giới-tử tại gia đó đang cần trì giới thanh tịnh!

Mưa không nổi

Chiều ngày thứ ba Đại giới đàn, trời bỗng dưng nổi mây đen nghịt chân trời. Gió đã nổi lao xao. Rồi những giọt mưa bắt đầu lác đác. Mọi người lo ngại cho cuộc lễ bị trở ngại. Nhưng chỉ trong nháy mắt, mây tan gió đứng, hiền hiền một buổi chiều êm ả nhất, trước sự hoan hỷ và ngạc nhiên của tất cả, gây thêm lòng tin tưởng cho sự thành công của Đại giới đàn Vạn Hạnh.

DIỄN TỬ

★ CỬA ĐẠI-DIỆN TOÀN THỂ GIỚI-TỬ XUẤT-GIA VÀ TẠI GIA

Kính bạch Đường đầu Hòa-thượng.
Kính bạch chư vị Giới sư
Kính bạch Thượng-tọa Tổng vụ trưởng Tổng vụ Tăng sự.
Kính bạch Thượng-tọa Đại-diện Miền Vạn-hạnh.
Kính thưa ban Kiến đàn.
Kính thưa Ban Chức sự.
Kính thưa Quý-vị trong ban Ngoại-hộ,
Cùng toàn thể Phật-tử.

Chúng con, toàn thể Phật-tử xuất gia và tại gia của Đại giới đàn Vạn-hạnh, xin chân thành kính đệ lên chư Hòa-thượng, Thượng-tọa và liệt quý vị lòng tri ân sâu đậm; nhờ sự hy sinh cao cả của quý Ngài mà Đại giới đàn Vạn-hạnh được thiết lập trong một hoàn cảnh khó khăn của đất nước đã tạo cơ hội cho chúng con lãnh thọ giới pháp

Kính bạch Đường đầu Hòa-thượng.
Kính bạch chư vị Giới sư,

Ý thức đời là bề khổ, luân hồi sinh tử là hậu thân của vô minh tà kiến, từ vô lượng kiếp đã làm cho chúng con lặn hụp trong sáu đường ba nẻo; ngày nay chúng con mới có phước duyên hòa mình trong ánh sáng Từ-bi và giác-ngộ của chư Phật, càng may mắn hơn, thân mạng của chúng con lại được tắm trong dòng suối thanh hương mà chư tôn Hòa-thượng, Thượng-tọa là những người đang khai thông cho miền Nam nước Việt này.

Thật vậy, công đức sâu dày của quý Ngài trong công

cuộc chấn hưng Phật-giáo Việt-nam, trên bốn mươi năm qua, đã và đang mở một kỷ nguyên mới cho hậu sanh mà hôm nay chúng con là những kẻ hân hạnh đầu tiên thừa hưởng Với đạo hạnh cao thâm thoát ra từ lòng bi mẫn của quý Ngài với tinh thần vô-úy-thí qua những mùa pháp nạn càng nêu Cao ngạn được bất diệt và quangminh để đưa đường cho chúng con đến bờ giác ngộ.

Hôm nay tại Đại giới đàn. Vạn-hạnh, được thiết lập trong khung cảnh trang nghiêm thanh tịnh của ngôi chùa từ Hiếu cổ kính này, chúng con suag sướng được quý Hòa-thượng. Thượng-tọa trao truyền giới pháp. Trao truyền giới pháp cho chúng con tức quý Ngài đã trao cho chúng con tam vô lậu học : Giới, Định, Huệ, một lợi khi cần thiết cho công cuộc thoát khổ và cứu khổ. Trao truyền giới pháp cho chúng con tức quý Ngài đã trao cho chúng con, con thuyền Bát nhã để rời bến mê trở về Bờ giác, chuỗi anh ngọc để trong sức và một trách nhiệm thừa kế tương lai.

Kính bạch Thượng-tọa Đại-diện miền Vạn-hạnh.

Kính thưa Ban Kiến đàn.

Kính thưa ban Chức sự.

Kính thưa Quý-vị trong ban Ngoại-hộ.

Cùng toàn thể Phật-tử.

Ngoài thâm ân của chư Hòa-thượng và chư vị Giới-sư chúng con không thể quên ơn quý-vị, những người đã thiết lập Đại-giới-đàn Vạn-hạnh này, đã biến khung cảnh âm u tịch mịch của ngôi chùa Từ-hiếu thành giới trường đồ sộ, phòng xá qui mô trang hoàng rực rỡ, bao nhiêu công trình vĩ đại tạo nên cho chúng con một cảm tưởng không lời nào diễn tả được.

Chúng con sẽ không được thọ lãnh giới pháp cao cả của đấng thế tôn, từ quý Hòa-thượng, và quý-vị Giới sư, nếu không có sự hy-sinh đóng góp tài-lực của quý vị.

Sự đau khổ của dân tộc Việt-nam trước hiểm họa chiến

tranh tàn khốc càng ngày càng lớn, Đại-giới-đàn Vạn-hạnh đã giao phó cho chúng con dù tăng hay tín đồ sử mạng đem giáo lý cứu khổ đề hân gắn nối đau thương của nhân loại nói chung đồng bào nói riêng, trong hiện tại, tương-lai. Ngoài ra Đại-giới-đàn Vạn-hạnh còn là một sự cầu nguyện cho nền Hòa-bình của Dân-tộc. Nếu ý-thức được như vậy, sự đóng góp viên mãn của Đại-giới-đàn Vạn-hạnh, dù trực tiếp hay gián tiếp, dù xa hay gần, vẫn là một sự đóng góp cho đạo pháp và dân tộc.

Kính bạch đường đầu Hòa-thượng.

Kính bạch Chư vị Giới sư.

Kính bạch Thượng-tọa Tổng-vụ trưởng Tổng-vụ Tăng sự

Kính bạch Thượng-tọa, Đại-diện Miền Vạn-Hạnh.

Kính thưa ban Kiến đàn.

Kính thưa ban Chức sự.

Kính thưa Ban Ngoại hộ cùng toàn thể Phật-tử.

Trước công đức vô lượng của muôn ngàn hình thức và tâm niệm, trên quý vị Thượng-tọa, dưới Phật-tử mười phương giờ đây chúng con biết nói gì hơn, mỗi cá nhân chúng con nguyện nêu cao tinh thần thọ trì giới luật để báo đáp hồng ân Tam-bảo, cùng góp phần xây dựng nền đạo-pháp tương lai của dân tộc.

Hôm nay là ngày lịch-sử trọng đại của chúng con quang cảnh và hình ảnh của Đại Giới đàn Vạn-Hạnh sẽ được chúng con ghi đậm tận đáy lòng; Rồi đây chúng con mỗi người một ngã, nhưng tinh thần Vạn-hạnh vẫn bất diệt ở ngày mai.

Giờ phút này tâm trạng chúng con vui buồn lẫn lộn, miễn tiếc vô hồi, không làm sao tán thán hết được công ơn vô lượng của quý-vị. Trước khi dứt lời chúng con nguyện xã bỏ thân này tận lực phục vụ chánh pháp và dân tộc. Chúng con cầu chúc chư tôn Hòa-thượng, Thượng-tọa, Đại-đức pháp thân thường lạc, phước trí trang nghiêm và liệt quý-vị đạo niệm viên thành.

TIN TRONG NƯỚC

Thượng-tọa Thích Tâm-Châu và Thượng-tọa Thích Trí-Quang tiếp kiến phái đoàn lãnh tụ tôn giáo Hoa-kỳ

Chiều thứ hai 5-7-65, tại Viện Hóa-Đạo, Thượng-tọa Thích Tâm-Châu và Thượng-tọa Thích Trí-Quang đã tiếp kiến Phái-đoàn các lãnh tụ tôn giáo Hoa-kỳ tới Việt-Nam trong khuôn khổ một cuộc du hành tìm biện pháp hòa giải về vấn đề Việt-Nam. Hiện diện trong cuộc tiếp xúc có ông Trần-quang-Thụận với nhiệm vụ thông ngôn.

Phái đoàn gồm 15 vị lãnh tụ nhiều đoàn thể đại diện cho các tín ngưỡng và các tổ chức mưu cầu hòa bình và tài bình. Trọng tâm cuộc thảo luận là vấn đề Việt-Nam và mục đích của phái đoàn

là tới tận nơi thăm dò mọi quan điểm của những người có trách nhiệm ngõ hầu tìm ra một giải pháp đem lại hòa bình.

Cuộc tiếp xúc kéo dài hơn 2 tiếng đồng hồ và nội dung không được tiết lộ. Theo những giới lân cận Viện Hóa-đạo, 2 lãnh tụ Phật-giáo đã trình bày cùng phái đoàn lập trường không thay đổi của Phật-giáo Việt-Nam trước hiện tình đất nước. Lập trường có thể tóm tắt như sau: Phật-giáo Việt-Nam mong mỗi hơn ai hết, là sớm có hòa bình cho đất nước, tuy nhiên đó phải là hòa bình trong tự do, thuận tiện cho mọi sự phát triển của đời sống tinh thần và xã-hội.

Lễ Đại tướng cố Đại-đức

Thích Nguyên-Hương

Đề ghi ơn cố Đại-đức Thích Nguyên-Hương đã vị pháp thiêu

Thiếu tướng Tư lệnh Quân đoàn I và các vị Cao cấp trong chánh quyền đến dự lễ tại Giới đàn Vạn-Hạnh

thần trước đài chiến sĩ Bình-thuận trong mùa pháp nạn 2507, ban tổ chức tuần lễ cầu nguyện giác linh Đại-đức đã thiết đại lễ vào hồi 7g sáng 12-7-65 tại chùa Bửu-tạng ở Gia-dịnh. Thượng-tọa Viện-trưởng Viện Hóa-đạo chứng minh lễ cầu nguyện.

Lễ khánh thành Phật-học-viện miền Vĩnh-nghiêm

Ngày 20 tháng 6 Ất-tỵ vừa qua. Lễ khánh thành Phật-học-viện miền Vĩnh-nghiêm đã được cử hành trọng thể tại đường Trần-quang-Diệu Saigon. Buổi lễ đặt dưới quyền chủ tọa và chứng minh của Thượng-tọa Viện-trưởng Viện-hóa-Đạo, Hòa-thượng chứng minh đạo sư miền Vĩnh-Nghiêm và Thượng-tọa Chánh Đại-diện miền Vĩnh-Nghiêm. Rất đông đảo chư Tăng Ni và Phật-tử Thủ đô tham dự lễ khánh thành này.

Buổi nói chuyện của hai Đại-đức Nhật-bản

Tối 20-7-65, tại chùa Từ-Đàm. 2 Đại-đức Nhật-bản do Thượng-tọa Thích Thiên-Ân giới thiệu và thông dịch đã tiếp xúc với Phật-tử cố đô. Hai Đại-đức này từ Nhật-bản sang với nhiệm vụ giao thiệp với Tổng vụ Thanh niên Phật-tử về việc tổ chức Đại-hội Thanh niên Phật-giáo Thế-giới sắp nhóm họp tại Thủ đô Saigon vào đầu năm 1966.

Mở đầu câu chuyện, 2 Đại-đức tỏ lời tán thán tinh thần dũng mãnh của Phật-tử Việt-Nam, nhất là Phật-tử Huế, đã chống lại bạo quyền bảo vệ tín ngưỡng mà mọi sự việc diễn biến 2 vị đã được mục kích trên màn ảnh vô tuyến truyền hình và đọc trên các báo chí.

Tiếp theo 2 vị trình bày sự phát triển của Phật-giáo Nhật-bản, nhấn mạnh đến sự phục hưng của Phật-giáo Phú-tang từ 700 năm nay. Nhờ cuộc phục hưng đó mà ngày nay Phật-giáo đã đóng một vai trò tối quan trọng trong đời sống của người Nhật.

Cuối cùng 2 vị ước mong có sự giao tiếp mật thiết giữa Phật-giáo V.N. và Phật-giáo N.B. cũng như giữa 2 dân tộc Nhật Việt để cùng nhau kiến tạo nên hòa bình cho đất nước cũng như cho nhân loại.

Cuộc nói chuyện chấm dứt lúc 10 giờ sau khi 2 Đại-đức cùng tụng một bài kinh cầu nguyện cho sự an lành của dân tộc Việt-Nam.

Lớp ngoại ngữ tại Viện Đại-Học Vạn-Hạnh

Trong niên-học 1965-66, Viện Đại-học Vạn-hạnh sẽ mở lớp dạy ngoại-ngữ theo kỹ-thuật của khoa Eomir. Lớp này phụ-thuộc vào phân-khoa ngôn-ngữ và văn-hóa của Viện.

Lớp Dự-bị I—CDPN cùng một lượt dạy Hán-tự (3000 chữ) lối 30.000 từ-ngữ, giọng đọc phổ thông (quan-thoại) giọng đọc Hán Việt, giọng đọc Hàn, giọng đọc Nhật, ngữ-pháp, từ-học và đàm thoại.

Lớp Dự-bị I—TPN cùng một lượt dạy 4 sinh-ngữ; Pháp, Ý, y-pha-nho, Anh, Đức.

Chương-trình lớp tối dạy sự Đông-phương-ngữ, cụ Tây phương ngữ.

Hoạt-động của thượng-tọa Thích Minh Châu Tại Hoa Kỳ

Thượng-tọa Thích Minh-Châu. Viện-trưởng Viện Đại-học Vạn-

Hạng sau thì viếng thăm Nhật-bản tiếp xúc mọi giới văn-hóa và tôn giáo tại đó đã theo lời mời của bộ Ngoại-giao Mỹ đã sang viếng thăm Hoa-kỳ.

Trong chuyến du hành này Thượng-tọa đã gặp kiều-bào tại Nữ ược, Thượng-tọa đã nói chuyện với sinh-viên Việt-Nam về tình cảnh đau khổ của đồng-bào quốc nội, nhất là nhân-dân miền Trung. Thượng-tọa cũng đề cập đến giá-trị văn-hóa Việt-Nam và bổn-phận Việt-kiều hải ngoại trong việc bảo-tồn nền văn-hóa dân tộc.

Ngày 19-7-95 Thượng-tọa đã đến thăm trụ-sở Liên-hiệp-quốc và đã được ông Tổng-thư-ký U Than tiếp kiến.

Thượng-tọa dự định gặp gỡ các lãnh tụ văn-hóa tôn-giáo tại Hoa-kỳ đề thảo luận vấn đề trao đổi văn-hóa giữa Hoa-kỳ và Việt-Nam cũng sự hỗ-trợ cho Viện Đại-học Vạn-hạnh.

Việc xử-dụng Phật-Kỳ :

Do thông-bạch số 071/TTK/VP/TC của Thượng-Tọa Thích Huyền-Quang, Tổng Thư-ký Viện Hóa-Đạo lưu ý toàn thể đồng-bào Phật-tử việc xử dụng cờ Phật-giáo trên các xe như sau :

« Nếu cần, xe các đoàn-thể Phật-giáo hành-hương, chỉ được dán một lá cờ Phật-giáo bằng giấy cỡ 0m20 X 0m30 trong kiếng xe mà thôi.

Tuyệt đối không được cắm cờ vải trên mũ xe kè cả xe của Đại-Đức Tăng Ni. Mọi sự lạm-dụng đương nhiên sẽ gặp sự can thiệp trong lúc xử-dụng »

Thông-cáo về việc lợi dụng in lịch.

Viện Hóa-Đạo vừa ra thông-cáo về việc năm vừa rồi có một vài tờ chức (bên trong có bên ngoài có), lợi dụng danh hiệu Giáo-hội xuất bản Lịch mà Giáo-hội không hề cho phép và hay biết.

Đề đề phòng sự lợi dụng trên trong lịch năm nay, cũng như các việc tương-tợ khác, Văn-phòng Viện Hóa-Đạo tuyên-bố không thừa nhận và sẽ nhờ luật pháp can thiệp tất cả những hành-vi lợi dụng danh-nghĩa Giáo-hội dưới bất cứ hình-thức nào mà không được sự chấp thuận của Giáo-hội.

Thông-cáo về ngày kỷ-niệm 20-8 :

Hội-đồng Viện Hóa-Đạo vừa quyết định lấy ngày 20-8 dương-lịch hằng năm làm ngày kỷ-niệm chung cho các Thánh-tử-đạo trong các Pháp-nạn vừa qua. Riêng các Giáo-hội địa-phương quê quán các Thánh-tử-đạo và thân nhân sẽ tùy nghi tổ-chức kỷ-niệm theo ngày các Thánh hy-sinh và ngày 20-8 sắp đến Viện yêu-cầu các cấp Giáo-hội, chuẩn-bị tổ chức ngày kỷ-niệm, Pháp-nạn thật trọng thể và sâu rộng.

Nay thông-cáo

Tổng Thư-ký Viện Hóa-Đạo
T. T. Thích Huyền-Quang

Hội-đồng V.H.Đ. họp phiên bất thường

Theo nguồn tin từ V.H.Đ. thì Hội-đồng Viện đã họp một phiên bất thường đề nghiên-cứu việc tham

dự Hội-đồng Tôn-giáo, một tổ-chức thay thế Ủy-ban liên-lạc tôn-giáo mà Nội-các chiến-tranh vừa thành-lập.

Vấn theo nguồn tin trên thì tạm thời Viện Hóa-Đạo vẫn cử Đại-Đức Thích-Hộ-Giác tham gia Hội-đồng Tôn-giáo như đã tham gia Ủy-ban liên-lạc tôn-giáo đề tổ thiện-chí và đường lối của Giáo-hội.

Tuy nhiên vì tính cách quan trọng của Hội-đồng Tôn-giáo nên V.H.Đ. cần nghiên cứu vấn-đề kỹ-lưỡng và sau đó mới cử đại-diện chính-thức.

Đại-hội Hướng-dẫn Gia-Đình Phật-tử Toàn-Quốc

Hội 8 giờ 30 sáng thứ sáu 23-7-65, lễ khai-mạc khóa Hội-thảo các cấp Hướng-dẫn Gia-đình Phật-tử toàn quốc để được cử-hành long-trong tại giảng đường chùa Sư-nữ Dược-sư Gi-định, dưới sự chủ tọa của Thượng-Tọa Viện-Trưởng Viện Hóa-Đạo và sự hiện diện đông-đủ chư Thượng-Tọa trong Viện cùng sự tham dự của Đại-diện Ủy-viên Thanh-niên, cơ quan văn-hóa Á-châu và nhiều quan-khách, ân-nhân của Gia-đình Phật-tử.

Sau khi toàn-thê Hội-trưởng nghiêm-chỉnh hát bài ca chính-thức Hoa-Sen-Trắng và phát mặc niệm chư Thánh-tử-Đạo, anh Nguyễn-Minh-Hiền Ủy-viên Tư-thư Ban Hướng-dẫn Trung-ương giới thiệu thành phần đại-biêu tham-dự từ Bến-hải đến Cà-mâu gồm 111 người cùng chư Thượng-Tọa Đại-Đức và quan-khách, anh Võ-đình-Cường trưởng ban Hướng-dẫn Trung-ương đọc diễn văn khai-mạc.

Đến 8 giờ 47 phút, Thượng Tọa Thích-Thiện-Minh nhân danh Tổng-ủy-viên Tổng-vụ Thanh-niên tán thán tinh-thần tích-cực phục-vụ Đạo-pháp và tổ-chức của toàn-thê anh chị em đại-biêu Gia-đình Phật-tử và ước mong với thiện tâm, thiện chí toàn-thê sẽ đem lại kết quả tốt đẹp trọng kỳ đại-hội này. Tiếp đến, Thượng-tọa Thích Tâm-Châu, Viện-trưởng Viện Hóa-Đạo đã ứng khẩu ban huấn-từ cho đại-hội.

Lễ khai-mạc chấm dứt lúc 9 giờ 30, sau khi anh Trưởng-ban Hướng-dẫn Trung-ương trình-bày qua các biểu-dồ, về hệ-thống tổ-chức và sinh hoạt của Khóa Hội-thảo.

ĐÃ XUẤT - BẢN :

Zen và Dưỡng-sinh của Thái-khắc-Lễ giá 60\$
để hiểu vấn đề gạo lứt dùng trong việc thọ trai. Có bán tại:

LIÊU - QUÁN

Nhà Kinh Phật

4A, Phan-Bội-Châu, 4A - Huế

In tại Nhà in Liên-Hoa, Đường Lam-Son, 1 Kiệt Từ-Quang - Huế